

รายงานโครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุ
ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
Handicraft Career Establishment Enhancing Economic Values for
Elderly in Ban Huay Sai Tai Community Cha Am Municipality
Petchaburi Province

โดย

ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ

สุกัญญา จันทกุล

ขจร อิศราสุชีพ

สุชีรา ผ่องใส

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

งบประมาณสนับสนุนงานมูลฐาน (Fundamental Fund)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

จากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

รายงานโครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุ
ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
Handicraft Career Establishment Enhancing Economic Values for
Elderly in Ban Huay Sai Tai Community Cha Am Municipality
Petchaburi Province

โดย

ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ

สุกัญญา จันทกุล

ขจร อิศราสุชีพ

สุชีรา ผ่องใส

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

งบประมาณสนับสนุนงานมูลฐาน (Fundamental Fund)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

จากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ชื่อวิจัย การพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุ
ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ชื่อ นามสกุล ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ สุกัญญา จันทกุล ขจร อิศราสุชีพ
และสุชีรา ผ่องใส

ชื่อคณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ชื่อมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ 2) ออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และ3) เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวนทั้งสิ้น 30 คน ได้จากการสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน แบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย มีผลการศึกษาดังนี้

ความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์ ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า การออกแบบผลิตภัณฑ์ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ เลือกรางานมาลัยแบบที่ 2 มาลัยขำรวย งานเครื่องหอมแบบที่ 1 พัดบุหงา งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่นแบบที่ 2 กล่องจากใบตาลโตนด และงานประดิษฐ์จากผ้าแบบที่ 1 พวงกุญแจ การสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงาน และผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ดี ความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานมาลัยโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 เรื่องงานเครื่องหอมโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 เรื่องงานประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.74 และเรื่องงานประดิษฐ์จากผ้าโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.77

คำสำคัญ: การพัฒนาอาชีพ งานประดิษฐ์ ผู้สูงอายุ

Research	Handicraft Career Establishment Enhancing Economic Values for Elderly in Ban Huai Sai Tai Community, Cha Am Municipality, Petchaburi Province
Author	Sakarin Hongrattanavorakit, Sukunya Chantakul, Khajon Aitsarasuchip and Sucheera Phongsai
Faculty	Home Economics Technology
University	Rajamangala University of Technology Phra Nakorn
Academic Year	2024

ABSTRACT

This research aimed to (1) explore the career development needs in handicrafts to increase economic value for the elderly, (2) design handicraft products suitable for the elderly in Baan Huai Sai Tai community, Cha-am Municipality, Phetchaburi Province, and (3) transfer handicraft technology to the elderly in the target community. The sample group consisted of 30 elderly participants who voluntarily participated in the project. Data collection instruments were interviews, behavioral observation forms, performance evaluation forms, and questionnaires. Data were analyzed using frequency, percentage, and mean scores. The findings revealed that the elderly were as follows:

The needs for career development in handicrafts were floral garland making, aromatic crafts, local material crafts, and fabric-based crafts. For product design, experts selected the following types: type 2 floral garlands (souvenir garlands), type 1 aromatic crafts (fragrant fans), type 2 local material crafts (palm leaf boxes), and type 1 fabric-based crafts (fabric keychains). Observations of task performance and work outcomes were rated as good. The satisfaction level regarding the transfer of handicraft technology to the elderly in the Ban Huai Sai Tai community, Cha-am Municipality, Phetchaburi Province, was found to be at the highest level in all areas. Specifically, floral garland activities had an average score of 4.68; aromatic crafts, 4.53; natural material crafts, 4.74; and fabric-based crafts, 4.77.

Keywords: Career development, handicrafts, elderly

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับการอุปการคุณจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย ดังต่อไปนี้

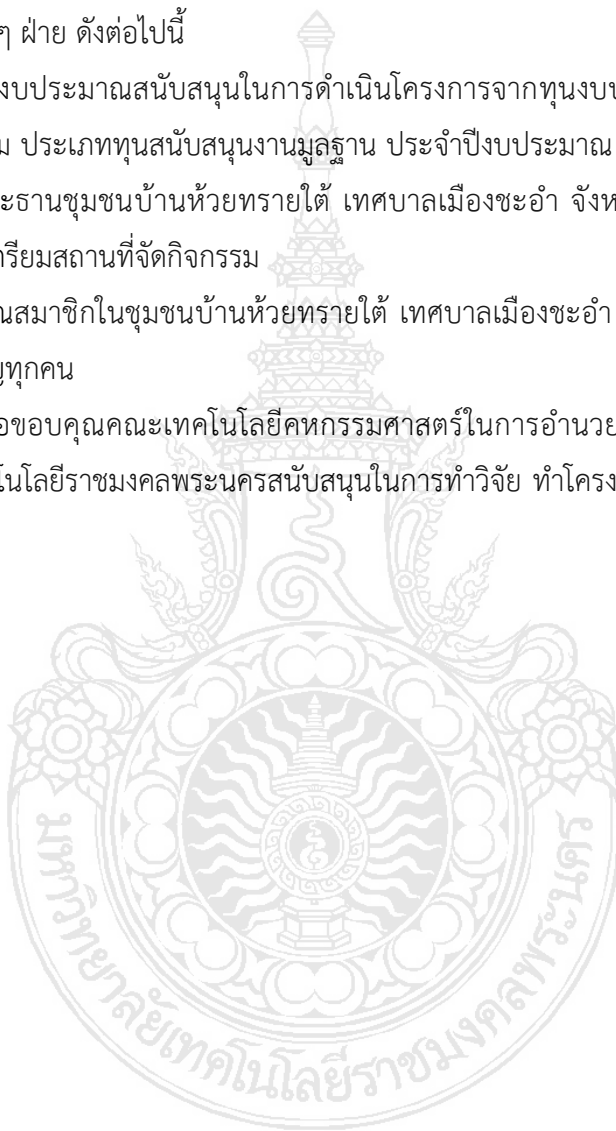
ขอขอบคุณงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินโครงการจากทุนงบประมาณ ด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประเภททุนสนับสนุนงานมูลฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

ขอบคุณประธานชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในการอำนวยความสะดวกจัดเตรียมสถานที่จัดกิจกรรม

ขอบพระคุณสมาชิกในชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีที่ให้ข้อมูลรวมถึงผู้เชี่ยวชาญทุกคน

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ในการอำนวยความสะดวกพื้นที่ รวมถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสนับสนุนในการทำวิจัย ทำโครงการวิจัยนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คณะผู้วิจัย

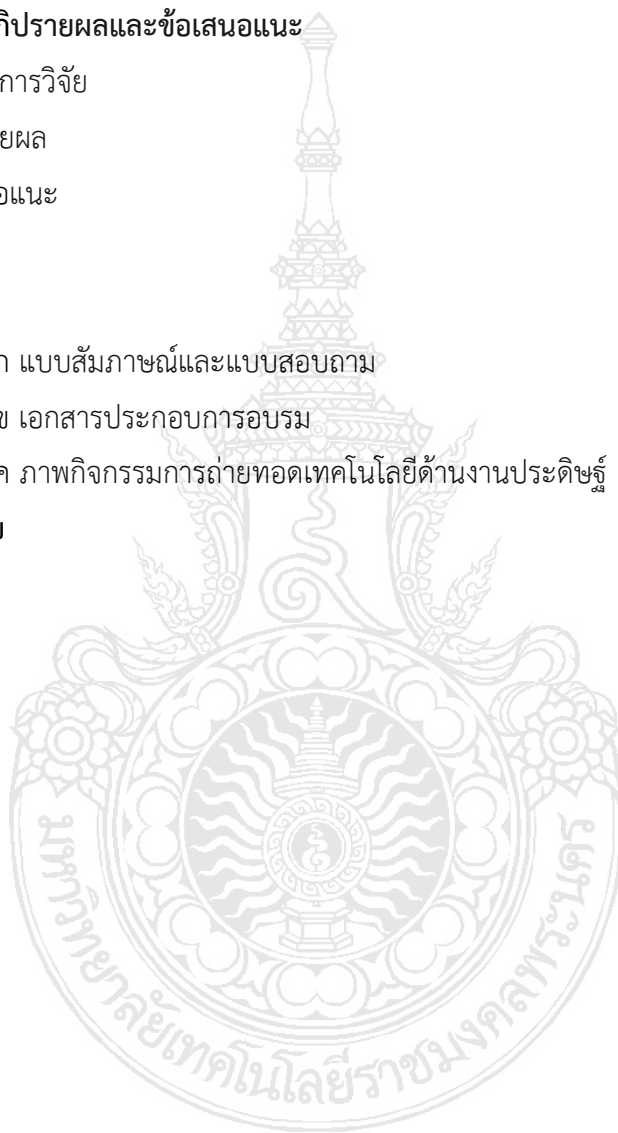

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ(ภาษาไทย)	(1)
บทคัดย่อ(ภาษาอังกฤษ)	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญภาพประกอบ	(6)
สารบัญตาราง	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 ตัวแปร	3
1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.8 คำสำคัญ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุ	6
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับงานประดิษฐ์	10
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์	16
2.4 ข้อมูลชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี	20
2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	29
3.1 การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	29
3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
3.4 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	33
บทที่ 4 ผลการวิจัย	34
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	55
5.1 สรุปผลการวิจัย	55
5.2 อภิปรายผล	57
5.3 ข้อเสนอแนะ	60
อ้างอิง	61
ภาคผนวก	64
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม	65
ภาคผนวก ข เอกสารประกอบการอบรม	75
ภาคผนวก ค ภาพกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์	97
ประวัติย่อผู้วิจัย	102

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 งานประดิษฐ์ประเภทของใช้	11
2.2 ประเภทเครื่องใช้ในพิธี	11
2.3 แผนที่จังหวัดจังหวัดเพชรบุรี	20
2.4 ศูนย์ผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี	23

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี	35
4.2 แนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า	38
4.3 สรุปความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุ ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า	39
4.4 ผลการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า	40
4.5 ผลการประเมินการปฏิบัติงานงานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า	41
4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ต่อเดือน ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ การนำความรู้ไปต่อยอด	42
4.7 ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และการแปลความหมายระดับความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอด เทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานมาลัย	44
4.8 ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และการแปลความหมายระดับความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอด เทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานเครื่องหอม	47
4.9 ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และการแปลความหมายระดับความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอด เทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติ	49
4.10 ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และการแปลความหมายระดับความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอด เทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานประดิษฐ์จากผ้า	52

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สภาพทางเศรษฐกิจในเขตเทศบาลขึ้นอยู่กับการท่องเที่ยว จึงมีกลุ่มประกอบอาชีพการค้าขาย และการบริการแก่นักท่องเที่ยวประเภทขายหรือให้เช่าอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก และสิ่งบันเทิงแก่นักท่องเที่ยวการค้า และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว การเกษตรกรรมประชากรส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลประกอบอาชีพเกษตรกรรม เนื่องจากเขตเทศบาลมีพื้นที่กว้างถึง 110 ตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่มีพื้นที่เพื่อทำการเกษตรกรรมผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ เช่น สับปะรด ข้าว อ้อย ฯลฯ พืช ผัก ผลไม้อื่น ๆ ตามฤดูกาล ซึ่งมีกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมากมาย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยชุมชนบ้านห้วยทรายเหนือ พวงมาลัยกระดาดหิซซู แม่บ้านชุมชนห้วยบ้านชะอำ ผลิตภัณฑ์ชาขลุ่ย และซีฟู้ดชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ (กลุ่มวิสาหกิจชุมชนชาขลุ่ยรักษ์สมุนไพรห้วยทรายใต้) ผลิตภัณฑ์ขนมอบชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ กะปิเคียวแม่บ้านหนองคาง กาละแมวกะทิสดชุมชนบ่อแถมด้านใต้ สินค้าที่ระลึกจากเปลือกหอยชุมชนสะพานหิน สินค้าที่ระลึกจากเปลือกหอยชุมชนบ้านหนองแจง ผลิตภัณฑ์น้ำพริกผู้สูงอายุบ้านห้วยทรายเหนือ ผลิตภัณฑ์จากเปลือกหอยชุมชนเจ้าพ่อเขาใหญ่ น้ำพริกกลุ่มแม่บ้านลูกพระแม่โพสพชุมชนตลาดชะอำ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนธนาคารปูม้าบางไทรย้อย กลุ่มวิสาหกิจชุมชนธนาคารปูม้าบ้านคลองเทียน (เทศบาลเมืองชะอำ, 2565)

ความต้องการพื้นฐานทางปัจจัยสี่ ได้แก่ ความต้องการอาหารที่เหมาะสมกับวัย ที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม เครื่องนุ่งห่มตามวัยสมควร การได้รับการรักษาพยาบาลเมื่อร่างกายเจ็บป่วย ความต้องการคนดูแลอย่างใกล้ชิด ความต้องการอยู่กับบุตรหลานด้วยความรักและเอาใจใส่เป็นที่ยอมรับในสมาชิกในครอบครัว ความต้องการมีส่วนร่วมในสังคม หรือมีบทบาทร่วมในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของครอบครัวและสังคมให้ดียิ่งขึ้น ความต้องการมีงานทำและมีรายได้เพื่อลดภาระการพึ่งพาอาศัยผู้อื่น และยังคงต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อมาปรับปรุงตนให้เหมาะสมและเท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่อสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ (วัชรินทร์, 2556) สถานการณ์ผู้สูงอายุไทยในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พัฒนาการสูงวัยอย่างมีพลังของผู้สูงอายุ การพัฒนาความมั่นคงแก้ปัญหาเพื่อยกระดับความมั่นคงในชีวิตผู้สูงอายุ รายได้ต่ำอยู่ในเกณฑ์ผู้มีรายได้น้อยควรยกระดับการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุจากระดับปานกลางสู่ระดับสูงหรือมีค่าคะแนนสูงขึ้น ในด้าน 1) การมีงาน

ทำที่มีผลทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ 2) การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม/ชมรมของผู้สูงอายุ และชุมชน (ภัทรา และคณะ, 2563) ความต้องการพื้นฐานของผู้สูงอายุมีความต้องการสินค้าและบริการสำหรับผู้สูงอายุโดยตรง ผู้สูงอายุบางส่วนมีอิสระ และต้องพึ่งพาตนเองรวมทั้งต้องการความมั่นคงด้านการเงิน ด้านสุขภาพในระยะยาวต้องการสินค้าสุขภาพ และด้านความสะดวกสบายในการจับจ่ายซื้อของผู้สูงอายุบางส่วนอาจต้องการประสบการณ์ใหม่ในชีวิต รวมทั้งการเริ่มต้นธุรกิจเป็นผู้ประกอบการในวัยหลังเกษียณ (พวงชมพู, 2561) ผู้สูงอายุบ้านห้วยทรายเหนือ จังหวัดเพชรบุรี ผู้สูงอายุต้องการให้มีการอบรมโดยใช้ความรู้ของผู้รู้ในท้องถิ่นร่วมกับนักวิชาการในลักษณะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรให้การสนับสนุน โดยจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นความเชี่ยวชาญของผู้สูงอายุ เพื่อให้ความรู้ดังกล่าวคงอยู่ และสร้างความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของภูมิปัญญาในชุมชน (จุฑามาศ และคณะ, 2565) ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วน ทั้งครอบครัว ชุมชน และภาครัฐ ในการตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุให้ครบทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาครัฐบาล และภาคเอกชน ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีโดยมุ่งส่งเสริม ป้องกัน แก้ไข รวมถึงจัดสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

จากปัญหาข้างต้นผู้วิจัยจึงได้เข้าไปดำเนินการสำรวจความต้องการในการพัฒนาอาชีพกับผู้สูงอายุ ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้ข้อมูลว่ากลุ่มผู้สูงอายุมีความต้องการในการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์ เพราะเป็นวิธีการสร้างรายได้ที่ทำได้ด้วยตนเอง และยังเป็นการส่งเสริมสุขภาพให้แข็งแรง ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และสามารถสร้างความสุขอีกด้วย งานวิจัยของชานนท์ (2563) การมีส่วนร่วมของชุมชนและปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ดีของเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย การกำหนดนโยบายในการส่งเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจทั้งระดับครอบครัว และระดับชุมชน ให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่อำเภอเมืองชะอำ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ทุกคนตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนา และการจัดการท่องเที่ยวในอำเภอชะอำให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเข้มแข็งสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้งานวิจัยของชลิดา และคณะ (2566) แนวทางการเสริมสร้างอาชีพผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดอันดามัน : กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีแนวทางการเสริมสร้างอาชีพผู้สูงอายุ จำเป็นจะต้องเป็นแนวทางที่เหมาะสมกับบริบทของ ผู้สูงอายุในแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาชีพดั้งเดิม เช่น การค้าขาย การบริการ เกษตรกรรม และข้าราชการ เป็นต้น รวมถึงภูมิหลังและประสบการณ์เดิมของผู้สูงอายุ บริบทด้านภูมิศาสตร์และทรัพยากรในพื้นที่ นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของสมาชิกในครอบครัว ชุมชน และการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างอาชีพให้กับผู้สูงอายุ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์ และการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้ผู้สูงอายุ ซึ่งงานประดิษฐ์เป็นสิ่งสำคัญที่สามารถฝึกการให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สามารถฝึกสมาธิและสร้างความสุขในการสร้างสรรค์ชิ้นงานประดิษฐ์ของตนเอง รวมถึงสามารถเพิ่มรายได้และสร้างอาชีพได้ในอนาคต เมื่อผู้สูงอายุมีความเชี่ยวชาญ สามารถแก้ปัญหา วางแผนและบริหารจัดการจัดการสู่การเป็นผู้ประกอบการด้านงานประดิษฐ์ สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตและการส่งเสริมพัฒนาผู้สูงอายุในชุมชนให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.2.2 ออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.2.3 เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาความต้องการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 30 คน

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.3.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

1.3.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับงานประดิษฐ์

1.3.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์

1.3.2.4 ข้อมูลชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.3.2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4 ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 กิจกรรม

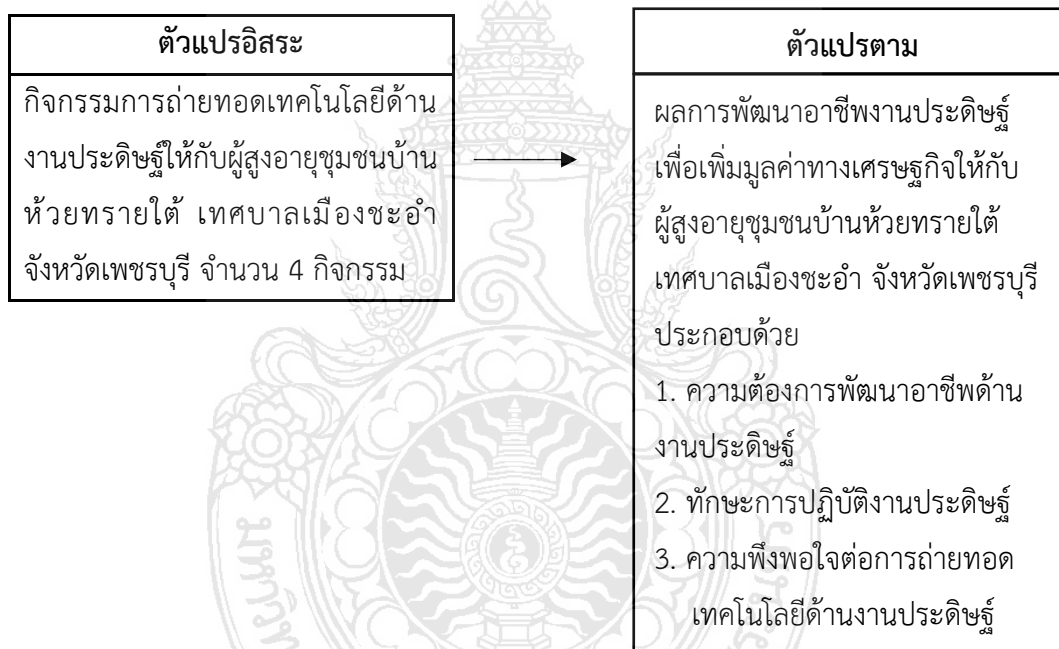
ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พิจารณาจาก 3 ส่วน คือ

1.4.1. ความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.4.2. ทักษะการปฏิบัติงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.4.3. ความพึงพอใจต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.5 กรอบแนวคิด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เป็นแนวทางในการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนอื่น ๆ

1.6.2 ผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้

1.6.3 ส่งเสริมศักยภาพและสนับสนุนผู้สูงอายุให้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในสังคม

1.7 นิยามศัพท์

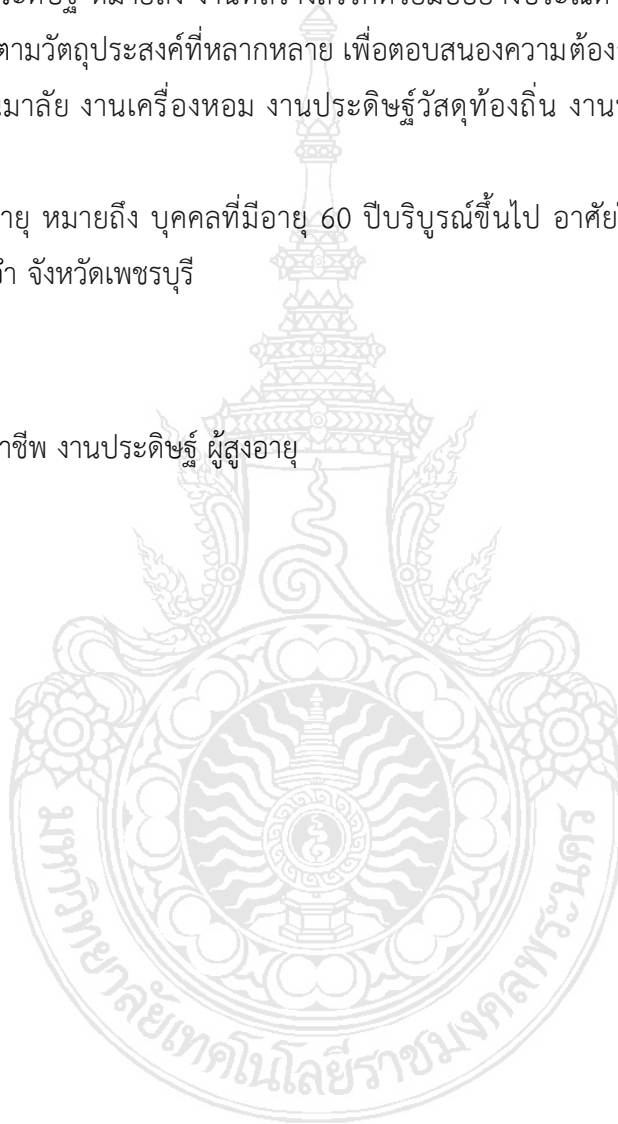
1.7.1 การพัฒนาอาชีพ หมายถึง การให้ความรู้เรื่อง การทำกิจกรรม การทำงานงานประดิษฐ์ โดยอาศัยแรงงาน ความรู้ ทักษะ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการที่แตกต่างกันไปตามลักษณะงานประดิษฐ์ ที่มีผลตอบแทนออกมารูปของรายได้ และสร้างอาชีพได้ในอนาคต

1.7.2 งานประดิษฐ์ หมายถึง งานที่สร้างสรรค์ด้วยมืออย่างประณีต ละเอียดอ่อน และสวยงาม หรือประดิษฐ์ขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการ มีคุณค่าและประโยชน์ ใช้สอย เช่น งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น งานประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากผ้า เป็นต้น

1.7.3 ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป อาศัยในชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.8 คำสำคัญ

การพัฒนาอาชีพ งานประดิษฐ์ ผู้สูงอายุ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุ ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยมีหัวข้อศึกษาดังนี้

- 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุ
- 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับงานประดิษฐ์
- 2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์
- 2.4 ข้อมูลชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุเป็นบุคคลที่มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ และมีการเปลี่ยนแปลงในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ในลักษณะที่เสื่อมถอย ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์สะสมไว้มากมาย ที่ควรแก่การความเคารพยกย่อง อีกทั้งยังเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อครอบครัว และสังคม

2.1.1 การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมของผู้สูงอายุ สภาอากาศ (2559)

ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย การเปลี่ยนแปลงของระบบต่าง ๆ ในร่างกาย และการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจและสังคม ดังนี้

2.1.1.1 ปัจจัยที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย

1) ด้านยืนหรือพันธุกรรม ในครอบครัวที่มีบรรพบุรุษอายุยืนยาว สมาชิกในครอบครัวนั้นก็จะมียายุยืนยาวด้วย นอกจากนี้เรายังพบว่า เพศหญิงมักจะมีอายุยืนยาวมากกว่าเพศชาย แต่ก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว และพฤติกรรมการดูแลตนเองอีกด้วย

2) ด้านสภาวะแวดล้อม สภาวะแวดล้อมซึ่งหมายถึง ดินฟ้า อากาศ ถ้าร้อนจัดหรือหนาวจัด มีภัยธรรมชาติต่าง ๆ ทำให้ร่างกายต้องมีการต่อสู้ตรากตรำ โดยเฉพาะในการทำงานหนัก และใช้ชีวิตอยู่ในบริเวณสภาวะแวดล้อมเหล่านั้น ซึ่งจะส่งผลให้ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเสื่อมถอยเร็วขึ้น

3) ด้านแบบแผนการดำเนินชีวิต แบบแผนการดำเนินชีวิต หมายถึง การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งรวมถึงการดูแลสุขภาพ ทั้งเรื่องการบริโภคอาหาร การออกกำลังกาย และการปรับอารมณ์

4) ด้านภาวะสุขภาพ ภาวะสุขภาพบางคนเกิดมาก็มีโรคประจำตัวหรือภาวะสุขภาพ ผิดปกติติดมาด้วย เช่น ปัญญาอ่อน ภาวะโลหิตจาง ภูมิแพ้ต่าง ๆ เป็นต้น บุคคลกลุ่มนี้ร่างกายจะอ่อนแอ เจ็บป่วยง่ายได้ง่าย ทำให้ร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทางเสื่อมถอยเร็วกว่าบุคคลในวัยเดียวกัน

5) ด้านภาวะสุขภาพจิต/อารมณ์ บุคคลใดมีจิตใจดี อารมณ์ดี เยือกเย็น สุขุม บุคคลนั้น จะหน้าตาสดชื่น แจ่มใสใครพบเห็นแล้วสบายใจ อยากพูดคุยด้วย บุคคลประเภทนี้จะหน้าตาอึดอัดน้อยกว่าวัย ตรงกันข้ามกับบุคคลที่เจ้าอารมณ์เครียดจนเป็นนิสัย หน้าตาก็จะบึ้งตึง ไร้ความสุข ใบหน้าจะดูชรา กว่าวัย

6) ด้านเศรษฐกิจสังคม ผู้ที่มีทรัพย์สิน หรือรายได้ในการใช้จ่ายใช้สอยอย่างเพียงพอ จะทำให้มีโอกาสในการเลือกสิ่งดี ๆ ให้กับชีวิต ตั้งแต่โอกาสในการศึกษา การประกอบอาชีพ ที่พักอาศัย ตลอดจนความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต และความสนใจในการดูแลสุขภาพ รวมทั้งการมีสังคมที่ดี มีเพื่อนฝูงที่จะคอยช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งอาจทำให้ชีวิตดำเนินไปอย่างปกติสุข จึงทำให้ร่างกายและจิตใจ มีการเปลี่ยนแปลงการเสื่อมถอยช้าลง

2.1.1.2 การเปลี่ยนแปลงของระบบต่าง ๆ ในร่างกาย

1) ผิวหนัง หลอดเลือดฝอยใต้ผิวหนังจะหนา การซึมผ่านของออกซิเจน และอาหารเข้าสู่เซลล์เนื้อเยื่อต่ำ ความแข็งแรงของผิวหนังลดลง แดงง่าย เหี่ยวย่น ผิวหนังขาดการดึงตัว ต่อมน้ำนมทำงานลดลง ขับเหงื่อได้น้อย ทำให้ผิวหนังแห้ง กระด้าง บางครั้งเป็นสาเหตุทำให้เกิดผื่นคันทนต่อการเปลี่ยนแปลง อุณหภูมิได้ไม่ดี เกิดความร้อน และหนาวไม่คงที่

2) ปากและฟัน ผู้สูงอายุโดยทั่วไปมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร กล่าวคือ ฟันจะหลุดและกล้ามเนื้อในการเคี้ยวมีแรงน้อยลง ตลอดจนกล้ามเนื้อในการกลืนก็เปลี่ยนแปลงด้วยหลายคนต้องใช้ฟันปลอม นอกจากนี้ต่อมรับรสจะมีจำนวนลดลง ทำให้ผู้สูงอายุไม่รู้สึกรออร่อยในรสอาหาร

3) ตา เมื่ออายุมากขึ้นเลนส์ตาเสื่อมความสามารถในการปรับระยะภาพสายตาสายตาจะยาว เนื่องจากความยืดหยุ่นของเลนส์ลดลง การปรับกำลังขยายเพื่อดูของใกล้เป็นไปไม่ได้ไม่ดี โดยจะพบเมื่ออายุ 40 ปีขึ้นไป

4) หู การสูญเสียความสามารถของการได้ยินพบได้ในผู้สูงอายุ อาจกล่าวได้ว่าประมาณ 1 ใน 4 ของผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 65 ปี จะมีอาการหูตึง และมักจะได้ยินเสียงต่ำ ๆ ได้ชัดกว่าเสียงพูด

ธรรมดา การผลิตขึ้นลดลง แต่มีการสะสมของไขมันในช่องหมากขึ้น หลอดเลือดที่ไปเลี้ยงหูชั้นในเกิดภาวะแข็งตัว ทำให้มีเลือดไปเลี้ยงน้อยลง ผู้สูงอายุจึงมักมีอาการเวียนศีรษะเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

5) ผมและขน อัตราการงอกของผมลดลงในผู้สูงอายุ และเส้นผมมีขนาดเล็กลงด้วย ในหญิงที่มีอายุมากกว่า 65 ปี จะมีขนที่บริเวณริมฝีปาก และคางเพิ่มขึ้น ส่วนเส้นผมบริเวณศีรษะลดน้อยลงรวมทั้งขนรักแร้และบริเวณหัวเหน่า สำหรับผู้ชายนั้นผมบนศีรษะ และเคราลดน้อยลง แต่มีขนเพิ่มขึ้นที่บริเวณหู คิ้ว และรูจมูก

6) หัวใจและหลอดเลือด เมื่ออายุมากขึ้นหลอดเลือดฝอยในร่างกายส่วนใหญ่จะหนาขึ้น และมีความยืดหยุ่นลดลง ทำให้การซึมผ่านของออกซิเจนไปสู่เนื้อเยื่อต่าง ๆ น้อยลง นอกจากนี้ยังพบอัตราการเกิดของโรคหัวใจและหลอดเลือด

7) ระบบหายใจ เมื่ออายุมากขึ้น หลอดเลือดฝอยในบริเวณหลอดลมจะหนาและแข็งขึ้น ทำให้ขาดความยืดหยุ่นส่งผลให้การซึมผ่านและการแลกเปลี่ยนของออกซิเจนในถุงลมปอดไม่ดี จึงเป็นสาเหตุที่ผู้สูงอายุมักเหนื่อยหอบได้ง่ายและจะพบการเกิดภาวะถุงลมโป่งพองได้ด้วย

8) ระบบทางเดินอาหาร พบว่ากระเพาะอาหารหลังการลดลงประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ ภายหลังอายุ 50 ปี ผู้ชายลดมากกว่าผู้หญิง ทำให้เบื่ออาหาร ท้องอืดง่าย ดับมีความสามารถในการทำลายพิษลดลงทำให้มีการสะสม และเกิดพิษของยาที่มากเกินไปได้ง่ายในผู้สูงอายุ

9) ระบบขับถ่ายปัสสาวะ กระเพาะปัสสาวะมีความจุลดลงประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณ 250 ซีซี ของวัยหนุ่มสาว ในผู้ชายอาจมีปัสสาวะขัด เนื่องจากต่อมลูกหมากโต ผู้หญิงกลั้นปัสสาวะไม่อยู่เพราะกล้ามเนื้ออุ้งเชิงกรานหย่อน โดยเฉพาะในหญิงที่คลอดบุตรมาแล้วหลายคน

10) ระบบกระดูกและข้อ กระดูกของผู้สูงอายุจะเปราะและหักง่าย แม้ว่าจะไม่ได้รับอุบัติเหตุเนื่องจากอัตราการสลายตัวของเซลล์กระดูกในผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป มีมากขึ้นกว่าอัตราการสร้าง และในกระบวนการสลายตัวของเซลล์กระดูกแต่ละครั้งก็จะมีแคลเซียมจากกระดูกมากขึ้น แคลเซียมที่ถูกปล่อยจากการย่อยสลายเซลล์กระดูกนั้น

11) ระบบประสาท ความสามารถในการเรียนรู้และการจำในผู้สูงอายุจะลดลง ผู้สูงอายุจะมีปัญหาเกี่ยวกับความจำเมื่ออายุ 70 ปีขึ้นไป โดยความจำประกอบด้วยความจำในอดีต (remote memory) คือ ความจำเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมา ความจำในเรื่องปัจจุบัน (recent memory) เป็นความจำในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเรื่องราวประสบการณ์ หรือข้อมูลที่ได้รับในรอบ 24 ชั่วโมงความจำเฉพาะหน้า (immediate memory) เป็นการจดจำเรื่องที่เกิดขึ้นในทันที ช่วงระยะเวลาอันสั้น

12) ระบบสืบพันธุ์ ผู้สูงอายุจะมีการเปลี่ยนแปลงของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ คือ ในเพศหญิงน้ำหล่อเลี้ยงช่องคลอดลดลง ทำให้เกิดการระคายเคืองและติดเชื้อได้ง่าย ในเพศชายลูกอัณฑะมีขนาดเล็กลง

2.1.1.3 การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ และสังคม ด้วยผู้สูงอายุเป็นช่วงวัยที่เปลี่ยนแปลงไปในทางเสื่อมถอย การทำหน้าที่ต่าง ๆ ลดลงบางคนต้องอยู่คนเดียว เนื่องจากคู่ชีวิตจากไป หรือบุตรแยกครอบครัว ทำให้เกิดปัญหาด้านจิตใจ เช่น เกิดความรู้สึกเหงาโดดเดี่ยว เกิดภาวะซึมเศร้าผู้สูงอายุบางคนอาจรู้สึกมีคุณค่าในตนเองน้อยลง เนื่องจากคนรอบข้างไม่ให้ความสำคัญ หรือมองว่าทำประโยชน์ได้น้อย แต่ผู้สูงอายุบางส่วนอาจต้องรับภาระในการเลี้ยงดูลูกหลาน ทำให้เกิดความเครียด บางส่วนเข้าสังคมลดลง เนื่องจากหน้าที่ที่ลดลง ปัญหาด้านจิตใจในผู้สูงอายุเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนที่ผู้ดูแลต้องให้ความสำคัญและต้องคอยสังเกตการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะได้ให้การช่วยเหลือได้ทัน อาการผิดปกติที่อาจพบ ได้แก่ พุดคุยน้อยลง เก็บตัวอยู่ในห้องหรือในบ้านตามลำพัง ร้องไห้ บ่นน้อยใจลูกหลาน รับประทานอาหารลดลง เป็นต้น

2.1.2 ความสำคัญของผู้สูงอายุ

เอมอร์ (2558) อ้างถึงใน Moody & Sasser, 2012 ได้กล่าวว่า ผู้สูงอายุ เป็นช่วงวัยที่มีความสำคัญ และมีความเกี่ยวข้องกับวัยอื่น ๆ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1.2.1 ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มาก เป็นวัยที่เต็มไปด้วยเนื้อหา และประสบการณ์ชีวิต สะสมความรู้วิธีคิด การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนับสนุนวิธีการดำเนินชีวิต

2.1.2.2 เป็นวัยที่มีศักยภาพสูงสุด เนื่องจากประสบการณ์ที่ผ่านมาอย่างหลากหลายของวัยต่าง ๆ รวมถึงปัญหาเฉพาะวัย หรือกล่าวได้ว่ามีประสบการณ์ “อย่างโชกโชน” ทำให้ผู้สูงอายุสั่งสมประสบการณ์มาก และเรียนรู้การปรับตัวกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จนเกิดเป็นความสามารถในการเผชิญและแก้ปัญหา ชีวิตจึงเต็มไปด้วยสาระและเรื่องราวที่ผ่านมาในอดีต พร้อมทั้งจะเล่าขานเพื่อเป็นอุทาหรณ์สอนใจ หรือประสบการณ์ที่ให้รุ่นต่อมาได้เรียนรู้

2.1.2.3 เป็นผู้ที่มีความต้องการเฉพาะ เนื่องจากวัยผู้สูงอายุมีการเปลี่ยนแปลงทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์สติปัญญาและสังคม ที่มีลักษณะเป็นธรรมชาติของวัยในทางเสื่อมถอย โดยขึ้นกับปัจเจกบุคคล ดังนั้นผู้สูงอายุจึงมีหลายรูปแบบ เช่น ผู้สูงอายุติดสังคม ผู้สูงอายุที่ติดบ้าน และผู้สูงอายุที่ติดเตียง ซึ่งการเป็นผู้สูงอายุแบบใดขึ้นอยู่กับความต้องการของบุคคล ชีตความสามารถเฉพาะตน และสภาพร่างกาย

2.1.2.4 ผู้สูงอายุทำให้เพิ่มการขยายโอกาสทางอาชีพ จากการเพิ่มจำนวนของผู้สูงอายุทั้งในประเทศและทั่วโลก ทำให้สังคมต้องการผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีความเข้าใจธรรมชาติร่างกายและจิตใจผู้สูงอายุ จึงเป็นการสร้างโอกาสทางด้านอาชีพเกี่ยวกับผู้สูงอายุ เกิดอาชีพใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุ เช่น รับจ้างพาผู้สูงอายุไปพบแพทย์ จัดนันทนาการในกลุ่มผู้สูงอายุ อาชีพแม่บ้านดูแลผู้สูงอายุ เพื่อนเที่ยวเพื่อนคุย นักออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับผู้สูงอายุ เป็นต้น

2.1.2.5 ผู้สูงอายุทำให้เพิ่มโอกาสทางวิชาชีพ จากความต้องการที่หลากหลายของผู้สูงอายุ ทำให้เพิ่มโอกาสของงานที่เกี่ยวข้องกับผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพสาขาอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานด้านบริการ เช่น แพทย์ พยาบาลโภชนาการ นักกายภาพ หนายความ ตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพ นักบำบัดด้านดนตรี-กีฬา จับมือจับกลุ่มทำธุรกิจบริการผู้สูงอายุ เป็นต้น

จากความสำคัญของผู้สูงอายุของผู้สูงอายุข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้สูงอายุเป็นวัยที่มีอายุมาก จึงส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สติปัญญาและสังคม ที่มีลักษณะของวัยในทางเสื่อมถอย ต้องการคนดูแลและต้องการสิ่งต่าง ๆ ที่ตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ผู้สูงอายุเป็นช่วยวัยที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มาก เป็นวัยที่มีศักยภาพสูงสุด สะสมความรู้และวิธีการดำเนินชีวิต และเรียนรู้การปรับตัวกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับงานประดิษฐ์

2.2.1 ความหมายของงานประดิษฐ์

งานประดิษฐ์เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่ถ่ายทอดเป็นชิ้นงานตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในการใช้สอย ไว้เป็นของเล่นและใช้ประดับตกแต่ง (ปัทมาพร, 2561)

งานประดิษฐ์ หมายถึง การนำวัสดุต่าง ๆ มาทำเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์มาสร้างหรือประดิษฐ์ทำให้เกิดคุณค่าทางความงามและใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์หลากหลาย อาจเป็นเพียงเพื่อความสวยงาม ของเล่นหรือประดับตกแต่งเพื่อประโยชน์ใช้สอยหรือรวมหลายวัตถุประสงค์ (เยาวนา, 2560)

งานประดิษฐ์ หมายถึง งานที่เกิดขึ้นจากการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์สร้างหรือประดิษฐ์ขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่หลากหลายหรือเพื่อความสวยงามหรือประดับตกแต่งหรือเพื่อประโยชน์ใช้สอย (ทิพย์สุตา, 2554)

สรุปงานประดิษฐ์เป็น การนำวัสดุต่าง ๆ มาทำเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยการใช้ความคิดสร้างสรรค์มาสร้างหรือประดิษฐ์ทำให้เกิดคุณค่าทางความงามและใช้ประโยชน์ซึ่งมีประเภทงานประดิษฐ์ที่หลากหลาย

2.2.2 ประเภทงานประดิษฐ์

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ งานประดิษฐ์ที่เป็นเอกลักษณ์ไทยที่สะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตแบบไทย ๆ และงานประดิษฐ์ทั่วไปที่เกิดขึ้นจากแนวคิดและความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประดิษฐ์ (ปัทมาพร, 2561) นอกจากนั้น เยาวนา (2560) จำแนกงานประดิษฐ์ตามลักษณะงานที่ใช้สอย ดังนี้

2.2.2.1 งานประดิษฐ์ของเล่น หมายถึง สิ่งประดิษฐ์ที่ทำให้เด็กเกิดความสุขสนาน เพลิดเพลิน เช่น ตุ๊กตาล้มลุก หน้ากาก กังหัน หุ่นเชิด หุ่นนิ้วมือ กระดานหมากฮอส เป็นต้น

2.2.2.2 งานประดิษฐ์ประเภทของใช้ หมายถึง สิ่งประดิษฐ์ที่เป็นเครื่องมือในการใช้สอยในชีวิตประจำวัน เช่น กระปุกออมสินจากกระป๋องแป้ง ตลับใส่เครื่องประดับจากโบลาน เสื้อผ้า แจกัน หมวก ผ้าเช็ดหน้า ผ้ากันเปื้อนจากถุงนม เป็นต้น

ภาพที่ 2.1 งานประดิษฐ์ประเภทของใช้

2.2.2.3 งานประดิษฐ์ประเภทของประดับตกแต่ง หมายถึง สิ่งของที่ประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อใช้ ตกแต่งร่างกาย เสื้อผ้า และสถานที่ให้เกิดความสวยงาม เช่น ดอกไม้จากเกล็ดปลา โคมไฟโมบาย การสานปลาตะเพียน สร้อยข้อมือจากลูกปัด สร้อยคอ กรอบรูป เป็นต้น

2.2.2.4 ประเภทเครื่องใช้ในพิธี ทำขึ้นเพื่อใช้ในพิธีทางศาสนา หรืองานพิธีสำคัญต่าง ๆ เช่น งานลอยกระทง งานบวช งานทำบุญ งานแต่งงาน งานศพ เป็นต้น งานประดิษฐ์เครื่องใช้ในพิธี เช่น พวงมาลัย บายศรี การจัดดอกไม้ การจัดพาน

ภาพที่ 2.2 ประเภทเครื่องใช้ในพิธี

ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดในการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์งานประดิษฐ์หรืองานฝีมือต่าง ๆ ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างทักษะและคุณค่าทางจิตใจ แต่ยังสามารถต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายได้ในเชิงพาณิชย์ อันเป็นการเพิ่มรายได้และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุ รวมถึงส่งเสริมการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างมีคุณค่า

2.2.3 หลักการทำงานประดิษฐ์

เยาวนา (2560) ได้กล่าวถึงหลักการทำงานประดิษฐ์ในการทำงานประดิษฐ์แต่ละครั้ง ควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ เลือกวัสดุหรือเศษวัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น ไม่ควรซื้อวัสดุราคาแพงมาทำงานประดิษฐ์ คำนึงถึงความปลอดภัยของวัสดุที่นำมาใช้ ควรคำนึงถึงความปลอดภัยในการทำงาน คิดพิจารณาเลือกสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เลือกอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ทำ และใช้ด้วยความระมัดระวัง เมื่อใช้เครื่องมือเสร็จแล้วควรทำความสะอาดและเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย ถ้าพบว่าเครื่องมือใดชำรุด ควรซ่อมแซมก่อนจะนำไปเก็บ

2.2.3.1 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานประดิษฐ์ ดังนี้

1) วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานประดิษฐ์ประเภทของเล่น วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานประดิษฐ์ประเภทของเล่น ได้แก่ กระดาษแข็ง กระดาษลูกฟูก กระดาษโปสเตอร์ กระดาษปกนิตยสาร ไม้ เชือก สี กาว ขวดพลาสติก ขวดแก้ว กล้อง กระดาษ กล้องพลาสติก เศษผ้า และกระป๋อง เป็นต้น วัสดุเหล่านี้สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นของเล่นต่าง ๆ ได้มากมาย ซึ่งมีทั้งชนิดเล่นได้ชั่วคราวและชนิดคงทนถาวรบางชนิดสามารถทำให้เกิดความเพลิดเพลิน และให้ความรู้ความคิดสร้างสรรค์ได้ด้วย คุณสมบัติของวัสดุงานประดิษฐ์ประเภทของเล่น ได้แก่ ความทนทานต่อน้ำ ทนต่อการฉีกขาด ความยืดหยุ่น ความนุ่ม แข็ง ความหยาบเรียบ ความมันวาว - ด้าน ซึ่งขึ้นกับชนิดของวัสดุ ตัวอย่างงานประดิษฐ์ประเภทของเล่น ได้แก่ งูกันมะพร้าว งูกระดาษ งูไม้ระกำ หุ่นกระดาษ หุ่นผ้า รถลาก เครื่องบิน เรือ นกกระดาษ ปลาจากใบเตย ใบลาน ตึกตา ตึกตาสัตว์จากผ้า หุ่นชักกระดาษแข็ง อุปกรณ์ที่ใช้ในงานประดิษฐ์ประเภทของเล่น ได้แก่ มิด กรรไกร คีม เลื่อย เข็ม ด้าย แปรง ทาสีตะปูค้อน ซึ่งขึ้นกับชนิดของเครื่องเล่นและวัสดุที่ใช้ทำการเลือกใช้อุปกรณ์รักษาอุปกรณ์ประเภทของเล่นนั้น ควรใช้ให้ถูกประเภท ใช้อย่างระมัดระวังและควรซ่อมแซมเมื่ออุปกรณ์ชำรุด

2) วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานประดิษฐ์ประเภทของใช้ ได้แก่ หวาย ไม้ไผ่ ไม้ เชือก ลวด ปูนพลาสติก กระดาษแข็ง พลาสติก สีขาว แล็กเกอร์ เป็นต้น วัสดุเหล่านี้สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นของใช้ได้มากมาย เช่น ตะกร้าหวี ตะกร้าผลไม้ ตะกร้าใส่หนังสือ กระดาษ กระดิ่ง เข่ง ชะลอม ที่แขวนเสื้อ ที่คั่นหนังสือ คุณสมบัติของวัสดุ ได้แก่ ความแข็งแรง ทนทาน ความสวยงาม ลวดลาย ความอ่อนนุ่ม ความมันวาว ความเหนียว อุปกรณ์ที่ใช้ในงานประดิษฐ์ประเภทของใช้ ได้แก่ มิด เลื่อย คีม กรรไกร และอุปกรณ์ที่ใช้เฉพาะแต่ละงาน ได้แก่ เลื่อยตัด ที่เลื่อยตอก มิดโต้เหล็กกลดลาย มิดขุดผิว มิดจักตอก คีม มิดลบ เหลี่ยม มิดเหลา เป็นต้น การเลือกใช้อุปกรณ์รักษาอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องมีความละเอียดรอบคอบมากขึ้น

เพราะวัสดุมีความเหนียวความแข็งและคม อาจเกิดอันตรายได้จึงต้องทำความรู้จักและศึกษาวิธีใช้อุปกรณ์อย่างดีก่อนลงมือใช้ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและการดูแลรักษาด้วย

3) วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานประดิษฐ์ประเภทของประดับตกแต่ง ได้แก่ ฝ้าชนิดต่าง ๆ เยื่อใยบัว ไม้ไม้ไผ่ หวาย เปลือกหอย แก้ว กระดาษ และลวด เป็นต้น วัสดุเหล่านี้สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นของประดับตกแต่งได้อย่างมากมาย เช่น โคมไฟ กรอบรูป ภาพวาด ภาพประดิษฐ์งานแกะสลัก งานประดิษฐ์ดอกไม้ไม้มบาย คุณสมบัติของวัสดุ ได้แก่ ความทนทาน แข็งแรง ยืดหยุ่นอ่อนไหว มันวาว อุปกรณ์ที่ใช้ต้องเหมาะสมกับชนิดของวัสดุที่นำมาประดิษฐ์ เช่น โคมไฟ จากกะลามะพร้าว จะต้องมีการฉีกที่เจาะรู เครื่องขัดมัน มีด และแปรงทาสี เป็นต้น การเลือกใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์ต้องให้เหมาะสมกับชนิดของงาน ชนิดของแบบและวัสดุต้องใช้ความระมัดระวังและดูแลบำรุงรักษาเครื่องมืออย่างสม่ำเสมอ (เพชรผ่อง, 2558)

2.2.4 ประโยชน์ของงานประดิษฐ์

เยาวนา (2560) กล่าวถึงประโยชน์ของงานประดิษฐ์ดังนี้

2.2.4.1 ทำให้รู้จักการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีนิสัยรักการทำงาน ฝึกความอดทน มุ่งมั่นในการทำงาน

2.2.4.2 เป็นการประหยัด โดยการนำสิ่งของที่ใช้แล้ว มาดัดแปลงให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการลงทุนมากนัก

2.2.4.3 นำไปสร้างให้เกิดรายได้โดยการนำไปจำหน่ายในโอกาสต่าง ๆ

2.2.4.4 ให้นักเรียนรู้จักใช้และดูแลรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในงานประดิษฐ์ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับประเภทของงานประดิษฐ์

2.2.4.5 ฝึกใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เกิดความเพลิดเพลิน มีจิตใจจดจ่อต่อชิ้นงาน มีสมาธิที่ดีต่อการทำงาน

2.2.4.6 เป็นของกำนัลให้กับผู้อื่น มีคุณค่าทางด้านจิตใจทั้งผู้ให้และผู้รับ

2.2.4.7 ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานให้มีรูปร่างแปลกใหม่

2.2.4.8 เกิดความภูมิใจในความสามารถของตนเอง

นอกจากนั้น น้ำผึ้ง (2562) กล่าวว่า การพัฒนาสมาธิสำหรับเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นโดยใช้กิจกรรมงานประดิษฐ์ ซึ่งสมาธิสำหรับเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมงานประดิษฐ์มีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมงานประดิษฐ์ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความมานะ อดทน รักในการทำงาน มีความละเอียดรอบคอบ มีสมาธิและอารมณ์มั่นคง อีกทั้งทำให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาสติปัญญาและความคิด ทำให้เกิดทักษะในการทำงานฝีมือ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จึงส่งผลให้เด็กมีสมาธิเพิ่มมากขึ้น และสมาธิสำหรับเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นจาก

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมงานประดิษฐ์ พบว่าหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมงานประดิษฐ์สามารถพัฒนาสมาธิเพิ่มมากขึ้น

ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดในการนำงานประดิษฐ์มาพัฒนาเป็นกิจกรรมสร้างอาชีพให้กับผู้สูงอายุในชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยมุ่งหวังให้ผู้สูงอายุสามารถนำทักษะด้านงานฝีมือมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถจำหน่ายได้ เพื่อสร้างรายได้เสริมให้แก่ตนเองและครอบครัว นอกจากนี้ยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ลดความรู้สึกเหงาหรือโดดเดี่ยว เสริมสร้างความเพลิดเพลินและความสุขจากการทำกิจกรรม อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบและสร้างผลงานให้มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งนำไปสู่ความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง และส่งผลดีต่อสุขภาพจิตโดยรวมของผู้สูงอายุในชุมชน

2.2.5 การพัฒนาในงานอาชีพ

การพัฒนาตนเองในงานอาชีพ ในความหมายของอาชีพว่า การเลี้ยงชีวิตการทำมาหากินงานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ ซึ่งในปัจจุบันมีอาชีพมากมาย เช่น การทำนา การทำสวน การทำไร่ นักแสดง นักธุรกิจ เป็นต้น เพ็ญศรี และสิริฐานกร (2557) อธิบายความสำคัญของการพัฒนาตนเองในงานอาชีพ และคุณสมบัติของบุคคลในการพัฒนาตนเอง ดังนี้

2.2.5.1 ความสำคัญของการพัฒนาตนเองในงานอาชีพ บุคคลทุกคนต้องการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ หรือมีชีวิตอย่างเป็นสุขในสังคม ประสบความสำเร็จมีจุดมุ่งหมายและความต้องการของตนเอง พัฒนาตนเองได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก การพัฒนาตนเองจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1) ความสำคัญต่อตนเอง คือเตรียมตนเองให้พร้อมทุกด้าน เพื่รองรับต่อสถานการณ์ด้านความรู้สึกที่ดี ปรับปรุงสิ่งที่บกพร่อง และพัฒนาพฤติกรรมให้เหมาะสม โดยจัดคุณลักษณะที่ไม่ต้องการออก พร้อมกับเสริมสร้างคุณลักษณะที่สังคมต้องการวางแผนทางให้พัฒนาไปสู่เป้าหมายด้วยความมั่นใจ โดยส่งเสริมความรู้สึกคุณค่าแห่งตนให้สูงขึ้น เข้าใจตนเอง และทำหน้าที่ตามบทบาทได้

2) ความสำคัญต่อบุคคลอื่น คือเนื่องจากบุคคลในสังคมมีความเชื่อมโยงกัน การปรับปรุง และพัฒนาตนเองจึงเป็นการเตรียมตัวเพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อผู้ที่ติดต่อด้วย ทั้งบุคคล ในครอบครัวและเพื่อนในที่ทำงาน เป็นตัวอย่างอ้างอิงให้เกิดการพัฒนาแก่บุคคลอื่น เป็นประโยชน์ร่วมกันทั้งชีวิตส่วนตัวการทำงาน และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในชุมชน อันจะส่งผลให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3) ความสำคัญต่อสังคม คือการแข่งขันในเชิงคุณภาพและประสิทธิภาพกับสังคมอื่นได้สูงขึ้น ทำให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม โดยมีวิธีคิดและทักษะใหม่ ๆ ที่จำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและคุณภาพของผลผลิต ขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อันทำให้เกิดความก้าวหน้าทั้งทั้งต่อตนเองและสังคมโดยรวม

2.2.5.2 คุณสมบัติของบุคคลในการพัฒนาตนเอง

1) มีความกระตือรือร้น บุคคลที่จะพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า มีประสิทธิภาพ ต้องมีคุณสมบัติเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติพร้อมต่อความเปลี่ยนแปลง แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ถ้ามีข่าวสารอะไรใหม่ ๆ ต้องรู้ ต้องทำความเข้าใจ ต้องสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ข่าวสารนั้นเป็นความจริงทั้งหมดหรือเป็นความจริงบางส่วน และเป็นความจริงที่มีประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นอย่างไร

2) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นบุคคลที่สามารถทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นได้ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซึ่งจำเป็นต้องมีความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ เพราะมนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด อารมณ์ รูปร่างหน้าตา ลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ ซึ่งจะต้องไม่ไปคาดหวังให้ใครเหมือนใคร และไม่ต้องทำตนให้เหมือนใคร เพียงแต่จะทำตนอย่างไรโดยให้มีเอกลักษณ์ของตนเอง และยอมรับในเอกลักษณ์ของบุคคลอื่น โดยสามารถทำงานในชีวิตประจำวันให้ลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดำรงชีวิตครอบครัวให้อยู่กันอย่างสงบสุขและควบคุมอารมณ์ไม่ให้ฟุ้งซ่าน มีอารมณ์มั่นคง ไม่หวั่นไหวง่าย ไม่หงุดหงิด ซึ่งจะส่งผลไปสู่ความเป็นบุคคลที่มีสุขภาพจิตดีเยี่ยม ถ้าอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ก็จะเป็นบุคคลที่มีสุขภาพจิตดี พร้อมกับต้องให้เกียรติยกย่องบุคคลอื่น เพื่อให้บุคคลอื่นยกย่องและให้เกียรติตนด้วย

3) ต้องพัฒนาทางร่างกาย บุคคลควรแต่งกายให้เหมาะสมกับอาชีพการงานและบุคลิกของตนเอง รวมทั้งการพูด การรักษาความสะอาด การรักษาสุขภาพให้แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ

4) เห็นส่วนดีของบุคคลอื่นมากกว่าข้อบกพร่อง เป็นบุคคลที่พยายามเอาส่วนดีของบุคคลอื่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากกว่าจะไปคอยจับผิดผู้อื่น อันจะทำให้ตนเองไม่สบายใจ

5) ต้องพัฒนาทางสังคม พัฒนาตนเองให้เข้ากับบุคคลอื่นได้ และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

6) ต้องพัฒนาทางเขavnปัญญา บุคคลควรเป็นบุคคลที่ใฝ่รู้ ศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์ ทำให้เป็นบุคคลที่มีความคิด มีวิจารณ์ญาณ เวลาฟังอะไรก็รู้จักวิเคราะห์ สรุป นำเอาสิ่งดี ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ สามารถที่จะตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ด้วยตนเอง

การพัฒนาตนเองในงานอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ผู้สูงอายุทุกคนต้องการมีชีวิตอย่างเป็นสุขในสังคม ประสบความสำเร็จมีจุดหมายและความต้องการของตนเอง พัฒนาตนเองได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก คุณสมบัติของบุคคลในการพัฒนาตนเอง ต้องมีความกระตือรือร้น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ต้องพัฒนาทางร่างกาย เห็นส่วนดีของบุคคลอื่นมากกว่าข้อบกพร่อง และต้องพัฒนาทางเขavnปัญญา

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

2.3.1 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

2.3.1.1 องค์ประกอบของการออกแบบด้านประโยชน์ใช้สอย อรรถ (2559) ได้กล่าว การออกแบบผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญา ส่วนใหญ่จะออกแบบจากรูปลักษณ์ รูปทรงมาก่อนให้เกิดอัตลักษณ์แก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นแล้ว การคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยยังเป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็น

1) หน้าที่ใช้สอย (Function) ประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์ อรรถประโยชน์ สร้างความคุ้มค่าให้แก่ผู้บริโภค

2) ความปลอดภัย (Safety) ไม่มีส่วนแหลมคมอันจะก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้ และเป็นมิตรต่อผู้รัทุกเพศ ทุกวัย คำนึงถึงถิ่นเป้าหมายเฉพาะ เช่น การออกแบบของเล่นสำหรับเด็กเล็ก ไม่ควรมีวัตถุที่เป็นสารเคมี ไม่ใช้ขนาดเล็กเกินไปจนเด็กสามารถกลืนลงคอได้ ฯลฯ

3) ความแข็งแรง (Construction) มีโครงสร้างที่แข็งแรงเพียงพอต่อการใช้งาน ความทนทานต่อระยะเวลาที่คาดหวังในการใช้สอยของผู้บริโภค ทนทานต่อการใช้งานที่ผิดพลาด

4) ความสะดวกสบายในการใช้ (Ergonomics) มีขนาดและสัดส่วนที่เหมาะสม ต่อสรีระของผู้ใช้งานผลิตภัณฑ์ ใช้แล้วไม่เกิดความเมื่อยล้าหรือส่งผลต่อสุขภาพของผู้ใช้

5) ราคาที่เหมาะสม (Cost) ราคาที่สมเหตุสมผล

6) การซ่อมแซมง่าย (Maintenance) สามารถซ่อมแซมได้ง่ายด้วยตนเอง

7) วัสดุและการผลิต (Materials and Production) ใช้วัตถุดิบที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น เพื่อลดต้นทุนการผลิตและแรงงานฝีมือในท้องถิ่น เพื่อต่อยอดภูมิปัญญาให้กับท้องถิ่น

8) การขนส่ง (Transportation) ออกแบบรองรับการขนส่ง ปริมาณในการขนส่ง ความคุ้มค่าต่อการขนส่งในแต่ละเที่ยว มีบรรจุภัณฑ์สำหรับการขนส่งโดยเฉพาะเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์

นอกจากนั้น อรรถ (2559) ได้กล่าวถึงแนวคิด Osborn's checklist ที่กล่าวถึง 8 วิธี ในการคิดสร้างสรรค์หรือสร้างนวัตกรรมให้กับผลิตภัณฑ์ ดังนี้

1) เปลี่ยนวิธีใช้ (Other uses) คือ ให้นำออกแบบลองคิดว่าผลิตภัณฑ์เดียวกัน จะมีวิธีใช้งานแบบใหม่ ๆ ได้อย่างไรบ้าง

2) พลิกมุมมอง (Adapt) ให้ลองคิดถึงรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างออกไป เช่น รูปทรง รูปทรง รส กลิ่น สี

3) เพิ่มคุณสมบัติ (Modify) เราจะสามารถเพิ่มคุณสมบัติใดลงไปในผลิตภัณฑ์ได้บ้าง เช่น เวลา ความคงทน ความถี่ ความแข็งแรง ขนาด ความยาว ความหนา คุณค่า ส่วนผสม ฯลฯ

4) ลดคุณสมบัติ (Minify) เราจะตัดหรือลดคุณสมบัติใดออกได้บ้าง เช่น ขนาด ความสั้น ความเตี้ย ความแคบ ความผอม ความเบา ความบาง การแบ่งออก ฯลฯ

5) แทนที่ด้วยสิ่งใหม่ (Substitute) เราจะสามารถแทนที่องค์ประกอบหรือรูปแบบเดิมได้อย่างไรบ้าง เช่น แทนที่ด้วยวัสดุ ขั้นตอน แหล่งพลังงาน สถานที่ วิธีการ เวลา อารมณ์ ความรู้สึก เสียง ฯลฯ

6) ลำดับรูปแบบใหม่ (Rearrange) เราจะเปลี่ยนรูปแบบการจัดลำดับได้อย่างไรบ้าง เช่น การสลับสับเปลี่ยนองค์ประกอบ การจัดวางองค์ประกอบ ลำดับตำแหน่ง กำหนดการก่อนหลัง ฯลฯ

7) พลิกกลับ (Reverse) เป็นการเปลี่ยนสิ่งที่เป็นอย่างหนึ่งให้กลายเป็นตรงกันข้าม เช่น ระหว่างที่และรูปทรง กลับหัวกลับทาง ข้างนอกข้างใน พลิกบาทหน้าที่ ฯลฯ

8) ผสมผสาน (Combine) อาจเป็นการผสมผสานระหว่างวัสดุ สี ลักษณะพื้นผิว ทิศทาง การจัดวาง หรือสิ่งของ

2.3.2 กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่

อมรรัตน์ (2560) อ้างใน (Kotler and Keller, 2006) กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างความคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ (idea generation) เป็นวิธีการค้นหาความคิดต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ และมองเห็นช่องทางในการขายผลิตภัณฑ์โดยมีแหล่งที่มาของความคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ และเทคนิคในการค้นหาความคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ใหม่มีรายละเอียด คือ

1) แหล่งของแนวคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ (sources of new product idea) ที่สำคัญ มีดังนี้ ความจำเป็นและความต้องการลูกค้า (customers' need and wants) ผลิตภัณฑ์และบริการของคู่แข่ง (competitors, product and service) พนักงานขายของกิจการ และตัวแทนที่กิจการแต่งตั้ง (company's sales representatives and dealers) ฝ่ายจัดการระดับสูง (top management) นักวิทยาศาสตร์ วิศวกร ผู้ออกแบบ และพนักงาน (scientists, engineers, designers and other employees) แหล่งอื่น ๆ (miscellaneous sources)

2) เทคนิคในการสร้างความคิด (idea generating techniques) ความคิดที่มีคุณค่าอาจจะเกิดขึ้นจากการรวมความคิด การใช้สติปัญญาจึงจำเป็นต้องมีเทคนิคช่วยให้เกิดความคิดที่ดีกว่าเดิม และเทคนิคที่ใช้ในการสร้างความคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ ดังนี้ แจกแจงคุณสมบัติของสินค้า (attribute listing) การกำหนดคุณสมบัติที่สัมพันธ์กัน (forced relationships) การวิเคราะห์รูปร่าง (morphological analysis) การจำแนกความต้องการ และปัญหา (need and problem identification) การระดมความคิด (brainstorming) การสังเคราะห์ความคิด (synthetics) การสร้างความคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ (idea generation)

ขั้นที่ 2 การกลั่นกรอง และประเมินความคิด (idea screening) การกลั่นกรองความคิด หมายถึง การพิจารณาคัดเลือกความคิดต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมาจากขั้นที่ 1 ให้เหลือเฉพาะความคิดที่เหมาะสม และเป็นไปได้ ซึ่งจะเป็นการลดปริมาณความคิดให้เหลือน้อยลงเท่ากับเป็นการลดต้นทุนในการพัฒนา

ผลิตภัณฑ์ในขั้นต่อไป ข้อควรระวังในการกลั่นกรองความคิดมี 2 ลักษณะ คือ 1) กิจการอาจมองข้ามความคิดที่ดีเพราะขาดการวิเคราะห์ถูกต้อง 2) กิจการเกิดกลั่นกรองความคิดที่ผิดพลาด ทำให้ประสบความล้มเหลว เมื่อนำสินค้าออกวางตลาดเครื่องมือที่ใช้ในการกลั่นกรองความคิดผลิตภัณฑ์ จะเป็นการให้คะแนนความคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ในแต่ละลักษณะที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ประสบความสำเร็จโดยมี 2 ขั้นตอน คือ

1) การประเมินโอกาสด้านตลาด (evaluating market opportunity) เป็นการพิจารณาความเป็นไปได้ของความคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ในด้านต่าง ๆ เช่น ตลาดเป้าหมาย ขนาดของตลาด ยอดขาย ภาวะการแข่งขันด้านราคา รายได้ ต้นทุน การผลิต กำไร อัตราตอบแทนการลงทุน และความสอดคล้องกับทรัพยากรของกิจการ

2) เครื่องมือให้คะแนนความคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ (product idea rating devices) เป็นการกลั่นกรองความคิด โดยวิธีการให้คะแนนซึ่งพิจารณาจากปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่จะทำให้อผลิตภัณฑ์ใหม่ประสบความสำเร็จ เมื่อนำสินค้าออกวางตลาด

ขั้นที่ 3 การพัฒนาแนวความคิดผลิตภัณฑ์ และการทดสอบแนวความคิดผลิตภัณฑ์ (product concept development and testing) การพัฒนาแนวความคิดผลิตภัณฑ์ และการทดสอบแนวความคิดผลิตภัณฑ์ เป็นการพัฒนาแนวความคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ผู้ผลิตได้สร้างขึ้น และการสร้างความคิดที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์ให้เกิดกับผู้บริโภค รวมทั้งภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคมองผลิตภัณฑ์ 1) การพัฒนาแนวความคิด (concept development) 2) การกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ และตราสินค้า (product and brand positioning) 3) การทดสอบความคิด (concept testing)

ขั้นที่ 4 การพัฒนากลยุทธ์การตลาด (marketing strategy development) การพัฒนากลยุทธ์การตลาดเป็นการพัฒนาเครื่องมือการตลาด เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดเป้าหมาย ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ขนาดโครงสร้าง และพฤติกรรมของตลาดเป้าหมาย (target market's size, structure and behavior) ตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ยอดขาย (sales) ส่วนครองตลาด (market share) และกำไร (profit) ระยะสองสามปี

ส่วนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาด (marketing strategy) ประกอบด้วย 1) การกำหนดแหล่งผลิตภัณฑ์ (product positioning) และกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์อื่น (other product strategy) 2) กลยุทธ์ด้านราคา (price strategy) 3) กลยุทธ์ด้านการจัดจำหน่าย (distribution strategy) 4) กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (advertising strategy)

ส่วนที่ 3 ยอดขายและกำไรตามเป้าหมายในระยะยาว (long-run sales and profit goods) และกลยุทธ์ทางการตลาด (marketing mix strategy) การพัฒนาแนวความคิดผลิตภัณฑ์ และการทดสอบแนวความคิดผลิตภัณฑ์ (product concept development and testing) และการพัฒนากลยุทธ์การตลาด (marketing strategy development) โดยการสำรวจภาคสนาม เป็นการนำแนวคิดผลิตภัณฑ์

ที่ผ่านการกลั่นกรองและการประเมินแล้วไปทดสอบความคิดเห็น การรับรู้ และพฤติกรรม เกี่ยวกับแนวคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ของผู้บริโภคและความตั้งใจในการซื้อ หากมีการพัฒนาแนวคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ออกมาเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่ายจริง

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ธุรกิจ (business analysis) การวิเคราะห์ทางธุรกิจเป็นการคำนวณยอดขาย เพื่อพิจารณาว่าสูงพอที่จะทำให้เกิดกำไรได้หรือไม่ 1) การคาดคะเนยอดขายรวม (estimating total sales) เป็นการหาค่ายอดขายรวมเพื่อพิจารณาว่าสูงพอที่จะทำให้เกิดกำไรได้หรือไม่ 2) การคาดคะเนต้นทุนและกำไร (estimating costs and profits) หลังจากคาดคะเนยอดขายแล้วฝ่ายจัดการต้องคาดคะเนต้นทุนที่ใช้และกำไรที่เกิดขึ้น ต้นทุนทั้งหมดจะเกิดจากต้นทุนที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนาต้นทุนในการผลิต และต้นทุนทางการตลาด

ขั้นที่ 6 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (product development) การพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นการสร้างสินค้าขึ้นมาจำลองให้เหมือนจริง ซึ่งในขั้นนี้เป็นการลงทุนมาก การวัดความพึงพอใจของผู้บริโภค การพัฒนาขั้นพื้นฐานและการทดสอบ การทดสอบหน้าที่ของผลิตภัณฑ์ การทดสอบผู้บริโภค การกำหนดตรา และการบรรจุภัณฑ์

ขั้นที่ 7 การทดสอบตลาด (market testing) การทดสอบตลาดเป็นการนำผลิตภัณฑ์ ที่พัฒนาแล้วไปทดสอบการยอมรับของตลาดเป้าหมายเพื่อหาข้อบกพร่องต่าง ๆ นำมาแก้ไขปรับปรุง ถ้าสินค้าเป็นที่ยอมรับในกลุ่มผู้บริโภคที่ทดสอบฝ่ายจัดการจึงจะนำผลิตภัณฑ์ออกวางตลาดจริง ๆ

ขั้นที่ 8 การผลิตเชิงพาณิชย์ การนำออกจำหน่ายสู่ตลาด (commercialization) การผลิตเชิงพาณิชย์ หรือการนำออกจำหน่ายสู่ตลาด เป็นการตัดสินใจนำผลิตภัณฑ์ใหม่ออกสู่ตลาด ซึ่งในขั้นนี้กิจการจะใช้ต้นทุนสูงมากที่สุด เพราะต้องผลิตสินค้าเต็มที่ และต้องตัดสินใจเกี่ยวกับจำนวนการผลิตที่เหมาะสม

การออกแบบผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญางานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุในชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มุ่งเน้นการออกแบบโดยพิจารณาทั้งรูปลักษณ์และรูปทรงที่สะท้อนอัตลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อสร้างความโดดเด่นและน่าสนใจให้กับผลิตภัณฑ์ควบคู่ไปกับการคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยอย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านหน้าที่การใช้งาน ความปลอดภัย ความแข็งแรง ความสะดวกสบายในการใช้งาน ต้นทุนและราคาที่เหมาะสม ความสะดวกในการซ่อมแซม การเลือกใช้วัสดุและกระบวนการผลิตที่เหมาะสม ตลอดจนความสะดวกในการขนส่ง ทั้งนี้เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความคุ้มค่าและสามารถแข่งขันได้ในเชิงพาณิชย์

3) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

4) การพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล ด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยว บนฐานทรัพยากร อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และศักยภาพของพื้นที่

2.4.2 สภาพทั่วไป เทศบาลเมืองชะอำ

เทศบาลเมืองชะอำ (2565) กล่าวถึง ความเป็นมา อาณาเขต สภาพทางเศรษฐกิจ เทศบาลเมืองชะอำ ดังนี้

2.4.2.1 ความเป็นมา ชะอำเมื่อครั้งอดีต เป็นหมู่บ้านชายทะเลเล็ก ๆ มีชายทะเลที่สงบเงียบ ธรรมชาติสวยงาม ต่อมาเมื่อมีราษฎรอพยพมาอยู่อาศัยเพิ่มขึ้น จากชุมชนเล็ก ๆ ขยายตัวเป็นชุมชนใหญ่ มีการรวมตัวจัดตั้งเป็นหมู่บ้าน ชื่อว่า หมู่บ้าน “สหคาม” โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง “พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์” เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก ต่อมา พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งสถานที่แห่งนี้เป็นสภาจัดบำรุง ชายทะเลทิศตะวันตก หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง รัฐสภาพิจารณาเห็นว่าการดำเนินงาน ของสภาแห่งนี้คล้ายเทศบาล จึงมีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลชะอำในปี พ.ศ. 2480 และเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลเมืองชะอำ ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2547 มีพื้นที่ทั้งหมด 110 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครเป็นระยะทางประมาณ 180 กิโลเมตร

2.4.2.2 อาณาเขต ทิศเหนือติดต่อกับเทศบาลตำบลนาอาจ และเทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำพูน ทิศใต้ ติดต่อกับเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทิศตะวันออก ติดต่อกับชายทะเล (อ่าวไทย) ทิศตะวันตกนับจากทางรถไฟสายใต้ เป็นแนวตั้งฉากกับทางรถไฟเป็น ระยะทาง 3 กิโลเมตร ขนานกับทางรถไฟสายใต้ตลอดแนว

2.4.2.3 สภาพทางเศรษฐกิจ เทศบาลเมืองชะอำ โครงสร้างทางเศรษฐกิจ สภาพทางเศรษฐกิจ ในเขตเทศบาลขึ้นอยู่กับกาท่องเที่ยว จึงมีกลุ่มประกอบอาชีพการค้าขาย และการบริการแก่นักท่องเที่ยว ประเภทขายหรือให้เช่าอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก และสิ่งบันเทิงแก่นักท่องเที่ยวการค้า และการ ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในปัจจุบันมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วมาก เห็นเด่นชัดคือ การขายเตียงผ้าใบ เรือสกูเตอร์ บานาน่าโบ๊ท รถจักรยานเช่า รถจักรยานยนต์เช่า เป็นต้น การเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่ ในเขตเทศบาลประกอบอาชีพเกษตรกรรม เนื่องจากเขตเทศบาลมีพื้นที่กว้างถึง 110 ตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่มีพื้นที่เพื่อทำการเกษตรกรรมผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ เช่น สับปะรด ข้าว อ้อย ฯลฯ พืช ผัก ผลไม้อื่น ตามฤดูกาล

2.4.3 ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้

เทศบาลเมืองชะอำ (2567) กล่าวถึง การจัดตั้งชุมชน ประวัติชุมชน อาณาเขต ดังนี้

จัดตั้ง	29 สิงหาคม 2532
ประธานชุมชน	นางสาววิลาวัลย์ พลจันทร์
จำนวนกรรมการ (คน)	9
จำนวนสมาชิก (คน)	2,994
จำนวนครัวเรือน (หลัง)	933

2.4.3.1 ประวัติชุมชน

เดิมพื้นที่ของชุมชนเป็นป่าโปร่ง มีประชากรอาศัยอยู่น้อย ยังไม่สะดวกเรื่องน้ำ และไฟฟ้า เช่น ในปัจจุบัน ในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้ออกสำรวจบริเวณพื้นที่โดยรอบพร้อมเล็กรักษาพระองค์ ขณะเดินทางสำรวจมาตามลำห้วย มหาดเล็กได้พบเม็ดทรายในลำห้วยมีลักษณะแปลกสีสวยใส จึงเก็บเม็ดทรายขึ้นมาให้รัชกาลที่ 6 ทอดพระเนตร พระองค์ท่านจึงกล่าวว่า “เม็ดทรายที่นี่มีสีขาวสะอาดทุกเม็ด” ดังนั้นจึงตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่า “หมู่บ้านห้วยทรายใต้” โดยแบ่งเขตออกทางทิศเหนือและทิศใต้ระหว่างลำห้วย เพราะว่าลำห้วยอยู่ทางทิศใต้ และมีทรายสีขาวสะอาดทุกเม็ด ในบริเวณนี้มีปู่สิงห์ พรายศรี มาตั้งบ้านเรือนเป็นหลังแรก และยายสาย พุ่มเพชรมาสร้างบ้านเรือนเป็นหลังที่ 2 สองครอบครัวนี้ได้มีลูกหลาน และแยกย้ายกันสร้างบ้านเรือนเพิ่มขึ้นจนรวมเป็นหมู่บ้านห้วยทรายใต้ปัจจุบันนี้

ในประวัติอีกด้านหนึ่งคือ บริเวณคลองมะกาใหญ่ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่บ้าน มีสัตว์ป่ามากมายหลายชนิด มหาดเล็กได้จับสัตว์มาให้รัชกาลที่ 6 ทอดพระเนตร มีทั้งสัตว์ใหญ่สัตว์เล็ก เช่น สัตว์เนื้อทราย กระเจง กระรอก กระแต เป็นต้น ท่านก็จึงประกาศให้สถานที่ห้วยทรายใต้ตั้งแต่คลองมะกาใหญ่ไปจนถึงเขาเสวยกะปิ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตก เป็นสถานสงวนพันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งในโครงการพระราชดำริของพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี และเขตอภัยทานห้ามฆ่าสัตว์ จึงได้มีสวนสัตว์ไว้ให้นักเรียนศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนห้วยทรายใต้จนถึงปัจจุบัน

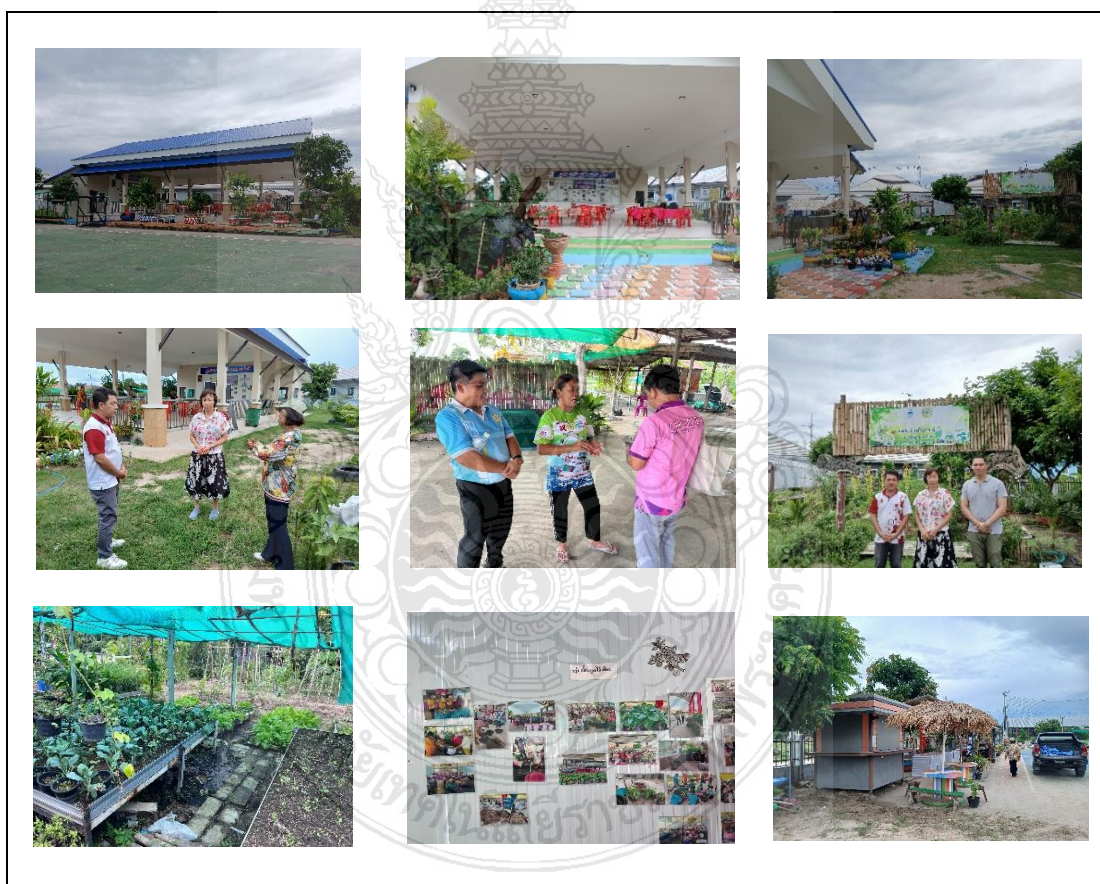
กลุ่มแม่บ้านชุมชนบ้านห้วยทรายใต้เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2554 โดยเริ่มต้นจากการรวมกลุ่มแม่บ้านในชุมชนส่งเสริมการทำน้ำพริกแกง และน้ำพริกต่าง ๆ เพื่อขายภายในชุมชน โดยการนำของนางสาววิลาวัลย์ พลจันทร์ ประธานกลุ่ม และต่อมาได้รับงบประมาณจากโครงการชุมชนพอเพียงในการสร้างโรงเรือนและซื้อ อุปกรณ์ในการผลิตขนมเบเกอรี่ และได้รับการอบรมจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในการทำขนมอบ โดยมีสินค้าที่จำหน่าย เช่น

น้ำพริกแมงดา น้ำพริกกุ้งเสียบ น้ำพริกเผา ขนมห้วยฟู แยมโรล และปัจจุบันได้ดำเนินการจำหน่ายสินค้าประเภทเบเกอรี่เป็นสินค้าหลักของกลุ่ม

2.4.3.2 อาณาเขต

ทิศเหนือจรด	บางกรรใหญ่ ชุมชนบ้านห้วยทรายเหนือ ตำบลชะอำ
ทิศใต้จรด	ถนนบ่อเคี้ยว ชุมชนบ้านห้วยจิก ตำบลชะอำ
ทิศตะวันออกจรด	ทะเลอ่าวไทย
ทิศตะวันตกจรด	เขาสามพระยา-เขากะปิ ตำบลสามพระยา

2.4.3.3 พื้นที่ศูนย์ผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้

ภาพที่ 2.4 ศูนย์ผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เลิศลักษณ์ (2563) ศึกษากลยุทธ์การบริหารงานของผู้ประกอบการรายย่อยในพื้นที่อำเภอชะอำ และอำเภอหัวหิน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการรายย่อยมีจุดแข็ง คือ ลงทุนน้อย ตัดสินใจในการ

จัดการได้ด้วยตนเอง จุดอ่อน คือ ขาดความรู้และทักษะ และโอกาส คือ รัฐบาลมีนโยบายในการสนับสนุนผู้ประกอบการ ในส่วนของกลยุทธ์ในการบริหารงาน ผู้ประกอบการจะต้องมีใจรักบริการ มีการบริหารการเงินที่ดี มีระบบบัญชี และมีความคิดสร้างสรรค์

ชานนท์ (2563) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนและปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ดีของเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวที่ดี พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการท่องเที่ยวที่ดี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวที่ดี ด้านการวางแผน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการปฏิบัติการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการติดตามและประเมินผลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การวิเคราะห์ปัจจัยการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ดีในอำเภอชะอำ ปัจจัยการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ดีในอำเภอชะอำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 ตัวแปร สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีผลต่อการแปรผันในตัวแปรตามในแบบคะแนนดิบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ปัจจัยการมีส่วนร่วมด้านการวางแผน ปัจจัยการมีส่วนร่วมด้านติดตามและประเมินผล และปัจจัยการมีส่วนร่วมด้านการร่วมรับผลประโยชน์ตามลำดับ

กมลชนก และวิมล (2560) ศึกษาประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยแต่ละด้าน ตามลำดับดังนี้ ด้านสถานที่ ด้านวิทยากร ด้านกระบวนการในการฝึกอบรม ด้านสื่อสื่อด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ด้านหลักสูตร ด้านการประชาสัมพันธ์ 2) ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม ของผู้เข้าร่วมฝึกอบรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาประสิทธิผลแต่ละด้าน ตามลำดับดังนี้ ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจ และประสิทธิผลด้านความสามารถในการนำไปปฏิบัติจริง 3) ลักษณะส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลต่อประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม ด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.01$) ได้แก่ ระดับการศึกษา 4) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ต่อประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P \leq 0.05$ โดยรวม

นนทยา (2559) ศึกษาแนวทางการสร้างอาชีพเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้กับผู้สูงอายุในจังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพของผู้สูงอายุในจังหวัดศรีสะเกษ จากการสังเคราะห์

ข้อมูลเชิงอุปมาน (Inductive Method) พบศักยภาพ 6 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) กลุ่มช่างและการจักสาน 2) กลุ่มศิลปวัฒนธรรม 3) กลุ่มดูแลสุขภาพ 4) กลุ่มทอผ้าและปักผ้า 5) กลุ่มการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ 6) กลุ่มประกอบการค้าขายและบริการ ซึ่งผู้สูงอายุในจังหวัดศรีสะเกษ มองเห็นคุณค่าตนเองอยู่ในระดับสูงมาก ในด้านภาคภูมิใจในตนเอง มองตนเองในแง่ดี มีความเคารพนับถือตนเอง ปัจจุบันยังมีอะไรที่น่าทำอีกมากมายในชีวิต และตนเองมีคุณค่าเท่าเทียมกับผู้อื่น สำหรับแนวทางในการสร้างอาชีพเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขับเคลื่อนในการนำไปสู่ความสำเร็จ (Success Model) จะใช้ PINS Model หรือโมเดลเข้มหมุด ประกอบด้วย ด้านการมีส่วนร่วม (Participation: P) ด้านความสนใจ ความถนัดของผู้สูงอายุ และผลประโยชน์ที่จะได้รับ (Interest: I) ด้านการสร้างเครือข่าย (Network: N) และด้านการสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชน (Support: S)

ชลิดา และคณะ (2566) ศึกษาแนวทางการเสริมสร้างอาชีพผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดอันดามัน: กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า 1) อาชีพที่เสริมรายได้ให้ผู้สูงอายุต้องการเป็นเรื่องผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการดูแล สุขภาพร้อยละ 27.78 และหัตถกรรม ร้อยละ 27.78 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ อาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับ อาหาร/เครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 22.22 และน้อยที่สุด คือ งานอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.56 2) ข้อมูลศักยภาพของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุในอันดามันมีภูมิปัญญาท้องถิ่น และต้องการถ่ายทอด ภูมิปัญญาในด้านต่าง ๆ จำแนกได้ดังนี้ เรื่องการทำอาหาร ร้อยละ 25.56 รองลงมา เรื่องการทำเกษตร ร้อยละ 23.33 ความรู้เกี่ยวกับงานสานหัตถกรรม ทอผ้า และการเย็บปักถักร้อย พันธุ์ผ้าปาเต๊ะ การประดิษฐ์ดอกไม้ (ดอกไม้จันทน์) การทำพวงหรีด เหยี่ยวโปรยทาน ร้อยละ 12.22 นอกจากนั้นมีความรู้เกี่ยวกับการรักษาโรค สมุนไพร การกีฬา การทำประมง งานปั้น งานหล่อ งานก่อสร้าง และการทำกระดาษจากวัสดุที่เหลือใช้ที่ได้จากธรรมชาติ 3) แนวทางการเสริมสร้างอาชีพผู้สูงอายุที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการทางด้านอาชีพของผู้สูงอายุ คือ การนำประสบการณ์ของผู้สูงอายุมาถ่ายทอด ความรู้ให้กับคนรุ่นหลัง การฟื้นฟูภูมิปัญญา ในด้านการทำ อาหารและขนมพื้นเมือง การแปรรูปอาหาร การเกษตรปลอดสารพิษ งานหัตถกรรม การทำเครื่องจักรสาน การเพิ่มช่องทาง การจำหน่ายสินค้า โดยให้คนรุ่นใหม่เข้ามามีส่วนร่วมโดยใช้เทคโนโลยีมาช่วยเหลือ เช่น การทำการตลาดออนไลน์ การจัดส่งแบบเดลิเวอรี่ และการส่งสินค้าไปยังจุดจำหน่ายสินค้าประจำจังหวัด เป็นต้น และข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ให้มีการส่งเสริม ให้คนทุกช่วงวัย ในชุมชนมีส่วนร่วม ในการดูแล ผู้สูงอายุร่วมกัน โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายสินค้าที่ผลิตโดยผู้สูงอายุและองค์กรปกครองท้องถิ่นควรส่งเสริมงานด้านผู้สูงอายุอย่างจริงจัง การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ระหว่างผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดอันดามัน เพื่อให้เกิดพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนความรู้ เปิดมุมมองใหม่ ๆ ซึ่งจะช่วยพัฒนา ศักยภาพของผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง

ธิดิยา (2564) ศึกษาการพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจชุมชนและการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง ผลการศึกษา พบว่าการส่งเสริมและพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นในด้านการบริหารจัดการการตลาดการผลิตการจำหน่ายและการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ จากการสนทนากลุ่มกลุ่มอาชีพแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิดเห็นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านนั้น ๆ คอยให้คำแนะนำกรรมวิธี/กระบวนการและสนับสนุนการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แล้วนำเสนอรูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบและให้ข้อเสนอแนะทางกลุ่มอาชีพมีแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพ โดยการนำวัตถุดิบที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดผ่านเรื่องเล่า/ตำนานของผลิตภัณฑ์เป็นการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนโดยใช้รูปแบบ "Social Creative Potential Development Model" (SCPD Integrated Model) การสร้างการพัฒนาผู้ประกอบการให้สอดคล้องกับบริบทความต้องการในการพัฒนาในแต่ละพื้นที่/แต่ละกลุ่มและมีการจัดอบรมสามารถสรุปแนวคิดในการพัฒนากลุ่มอาชีพ 6 แนวทาง ได้แก่ 1) การสร้าง Story telling เพื่อเน้นเรื่องราวของผลิตภัณฑ์ 2) เน้นการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์เช่นไลน์, เฟสบุค, เว็บไซต์ เป็นต้น 3) การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สวยงามน่าสนใจและเหมาะที่จะเป็นของฝาก 4) การหาแนวทางในการเพิ่มปริมาณผลผลิตด้วยการสร้างเครือข่ายชุมชน 5) การรวมกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อผลิตภัณฑ์ที่มาจากชุมชน และ 6) พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานสู่การขอมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ชัยพล (2559) ศึกษาการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกิ้งเพล อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีศักยภาพตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในด้านของการมีเหตุผลมากที่สุด รองลงมาคือการพอประมาณ การมีภูมิคุ้มกันที่ดี ตามลำดับแนวทางในการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของผู้สูงอายุ 1) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ได้แก่ การประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงข่าวสารในการดูแลสุขภาพตนเอง การจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโภชนาการและการจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมผู้สูงอายุการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สูงอายุเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนโดยสื่อสารผ่านผู้นำชุมชนหรือโรงเรียนในชุมชน 2) การพอประมาณ ได้แก่ การสร้างความเข้าใจให้บุตรหลานหรือสมาชิกในครอบครัวให้เข้าธรรมชาติดูแลและการเปลี่ยนแปลงของผู้สูงอายุในความดูแลการส่งเสริมพร้อมทั้งสนับสนุนผู้สูงอายุให้มีบทบาท เข้าร่วมกิจกรรมในครอบครัว การจัดกลุ่มอาชีพสร้างรายได้ให้กับผู้สูงอายุ และการหาแหล่งทุนหรือสนับสนุนในเรื่องปัจจัยสำหรับผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจน 3) การมีเหตุผล ได้แก่ จัดให้ผู้สูงอายุที่มีความรู้และประสบการณ์ เข้ามาร่วมพัฒนาเด็กวัยเรียนเยาวชนในชุมชนโดยการให้คำแนะนำอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ดีและเหมาะสม ผลการศึกษาคั้งนี้หน่วยงานของรัฐบาลหรือหน่วยงานอื่น ๆ ควรจะส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุให้มีความรู้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการวางแผนงาน การติดต่อประสานงาน การฝึกทักษะ

ฝีมือ การผลิต การหาตลาดให้กลุ่มผู้สูงอายุ การหาแนวทางสร้างรายได้เพื่อให้ผู้สูงอายุมีรายได้เพิ่มขึ้น สมาชิกในครอบครัวให้ความสำคัญในการเพิ่มศักยภาพผู้สูงอายุ เพื่อให้การพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมีประสิทธิภาพดีขึ้น

จำนง (2557) ศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลคลองอู่ตะเภา อำเภอบางใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ อย่างมีส่วนร่วมในชุมชน 1) การอบรมให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพอนามัยของตนเองในเบื้องต้น 2) การส่งเสริมปราชญ์ชาวบ้านในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ในด้านอาชีพ 3) การจัดสวัสดิการยาสามัญประจำบ้านที่ใช้ในการรักษาเบื้องต้นกับผู้สูงอายุ 4) ส่งเสริมการออกกำลังกายของผู้สูงอายุที่ปกติมีอยู่แล้วแต่เป็นการออกกำลังกายแค่สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ให้เพิ่มขึ้นเป็นสัปดาห์ละ 3 ครั้ง โดยมีผู้นำออกกำลังกาย 1 คน เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เหน็ดเหนื่อย 5) ส่งเสริมให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญ และหันมาดูแลผู้สูงอายุมากขึ้นจากเดิม ๆ ไม่ว่าจะเป็นการดูแลสุขภาพ ร่างกาย หรือสภาพจิตใจ เป็นการกระตุ้นให้ลูกหลานหันมาใส่ใจผู้สูงอายุในบ้านของตนเอง เพื่อท่านจะได้ไม่เหงา ไม่รู้สึกที่ต้องอยู่คนเดียวเพียงลำพัง

เอกพล และคณะ (2563) ศึกษายุทธศาสตร์การเตรียมผู้สูงอายุให้เข้าสู่วัยสูงอายุอย่างมีความสุข ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัญหาที่มากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาสถาบันครอบครัว รองลงมาคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านอาชีพและรายได้ ด้านที่อยู่อาศัย และด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ อยู่ร่วมกันกับลูกหลาน รองลงมา การเอาใจใส่จากครอบครัว สุขภาพที่แข็งแรง จิตใจที่สดใส ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ สำหรับยุทธศาสตร์การเตรียมผู้สูงอายุ ทำโดยการสร้างความตระหนัก ให้คนทุกวัยดูแลเอาใจใส่ผู้สูงอายุในครอบครัว พัฒนาความรู้อาหารและโภชนาการ การออกกำลังกาย สุขภาพจิต นันทนาการ และมีการตรวจสุขภาพประจำปี รวมกลุ่มฝึกอบรมสร้างสรรคอาชีพที่ผู้สูงอายุ ถนัดและเหมาะสม พัฒนาที่อยู่อาศัยอย่างมีมาตรฐาน ปลอดภัย เหมาะสมกับผู้สูงอายุ ให้การศึกษา เรียนรู้และพัฒนาตนเอง ทั้งนี้ ควรบูรณาการร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนในการเตรียมพร้อมรองรับทั้งระบบต่าง ๆ เช่น การเดินทาง การดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน การใช้ชีวิตประจำวัน การดูแลสุขภาพ และสร้างกิจกรรมให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วม

ภาวิณี (2559) ศึกษาชุดผลิตภัณฑ์ศิลปประดิษฐ์เพื่อเป็นงานอดิเรกสำหรับผู้สูงอายุ ผลการศึกษา สรุปว่าผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่างคือสถานสงเคราะห์บ้านบางแคแผนกอาชีพะบำบัดจำนวน 3 คนเพื่อใช้ในการทดลองความพึงพอใจในเรื่องวัสดุ/ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการทำงานศิลปประดิษฐ์มีค่าเฉลี่ย 3.94 ใบงาน (Job Sheet) ขั้นตอนวิธีการทำศิลปประดิษฐ์มีค่าเฉลี่ย 3.67 และรูปแบบบรรจุภัณฑ์มีค่าเฉลี่ย 4.00 ซึ่งภาพรวมผลงานออกแบบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีทั้งหมด ซึ่งงานทั้งหมดที่ได้ออกแบบมีความแข็งแรงคงทนดูแลรักษาความสะอาดง่าย รูปแบบผลิตภัณฑ์แสดงความเป็นงาน

อดิเรก ศิลปะประดิษฐ์ที่มีความสวยงามเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย สร้างความพึงพอใจต่อผู้สูงอายุ ได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การสร้างอาชีพเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุ ทำให้ผู้สูงอายุมองเห็นคุณค่าตนเองมีภาคภูมิใจในตนเอง มองตนเองในแง่ดี มีความเคารพนับถือตนเอง สำหรับแนวทางในการสร้างอาชีพเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุ เพื่อขับเคลื่อนในการนำไปสู่ความสำเร็จ และหากการเสริมสร้างอาชีพผู้สูงอายุที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการทางด้านอาชีพของผู้สูงอายุด้วยการนำประสบการณ์ของผู้สูงอายุมายถ่ายทอดความรู้ให้กับคนรุ่นหลังโดยให้คนรุ่นใหม่เข้ามามีส่วนร่วมโดยใช้เทคโนโลยีมาช่วยเหลือ เช่น การทำการตลาดออนไลน์ การจัดส่งแบบเดลิเวอรี่ และการส่งสินค้าไปยังจุดจำหน่ายสินค้าประจำจังหวัด เป็นต้น ทำให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นในด้านการบริหารจัดการการตลาดการผลิตการจำหน่ายและการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การศึกษาการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งมีวิธีดำเนินการศึกษา ดังต่อไปนี้

- 3.1 การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย
- 3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

การศึกษานี้ศึกษาการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวนทั้งสิ้น 30 คน ได้จากการสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

3.2.1.1 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย ความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยมีแนวคำถามความสนใจและศักยภาพด้านงานประดิษฐ์ และความต้องการพัฒนาอาชีพ

3.2.1.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ สร้างที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากผลการแบบสัมภาษณ์ความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยมีแนวคำถามแนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า

3.2.1.3 แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ การออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

3.2.1.4 แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรม ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ โดยแบ่งเป็น ชั้นเตรียม ชั้นปฏิบัติ และผลงานสำเร็จ โดยข้อความจะมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 3 ระดับ คือ ดี พอใช้ และต้องปรับปรุง

3.2.1.5 แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ โดยแบ่งเป็น ชั้นเตรียม ชั้นปฏิบัติ และผลงานสำเร็จ โดยข้อความจะมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 3 ระดับ คือ ดี พอใช้ และต้องปรับปรุง

3.2.1.6 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ การนำความรู้ไปต่อยอด โดยข้อความมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ตามข้อความที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านวิทยากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยข้อความจะมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ ความพึงพอใจมากที่สุด ความพึงพอใจมาก ความพึงพอใจปานกลาง ความพึงพอใจน้อย และความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2.2 กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของเนื้อหาแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2.2.3 รวบรวมข้อมูลต่างๆที่ได้จากเอกสารงานวิจัย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2.3 เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

3.2.3.1 แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมการลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 3 ระดับคือ ดี พอใช้ ต้องปรับปรุง โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ดังนี้

11 - 15	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์	ดี
6 - 10	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์	พอใช้
1-5	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์	ต้องปรับปรุง

3.2.3.2 แบบประเมินการปฏิบัติงานลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 3 ระดับคือ ดี พอใช้ ต้องปรับปรุง โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ดังนี้

17 - 24	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์	ดี
9 - 16	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์	พอใช้
1 - 8	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์	ต้องปรับปรุง

3.2.3.2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำจังหวัดเพชรบุรี มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับคือ ความพึงพอใจมากที่สุด ความพึงพอใจมาก ความพึงพอใจปานกลาง ความพึงพอใจน้อย และความพึงพอใจน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นของข้อความนั้นมีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นของข้อความนั้นมีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นของข้อความนั้นมีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นของข้อความนั้นมีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นของข้อความนั้นมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

การแบ่งช่วงระดับความพึงพอใจ

ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ น้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ มากที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ศึกษาความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 30 คน ได้แก่ ผู้นำชุมชน สมาชิกในชุมชน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ การสัมภาษณ์แบบเชิงลึกโดยใช้คำถามปลายเปิด

3.3.2 การสัมภาษณ์แบบเชิงลึกโดยใช้คำถามปลายเปิดแนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้นำชุมชน นักออกแบบงานประดิษฐ์ อาจารย์สอนงานประดิษฐ์ จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า

3.3.3 ผู้วิจัยได้การออกแบบร่างความคิด จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า อย่างละ 3 รูปแบบ นำภาพร่างความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

3.3.4 ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า กลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 คน ระยะเวลา 3 วัน ได้จากการสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเมื่อวันที่ 28 - 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2568

3.3.5 การสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงาน และการประเมินการปฏิบัติงานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงาน และแบบประเมินการปฏิบัติงาน ซึ่งมี 3 ระดับคือ ดี พอใช้ ต้องปรับปรุง

3.3.6 การประเมินความพึงพอใจ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ

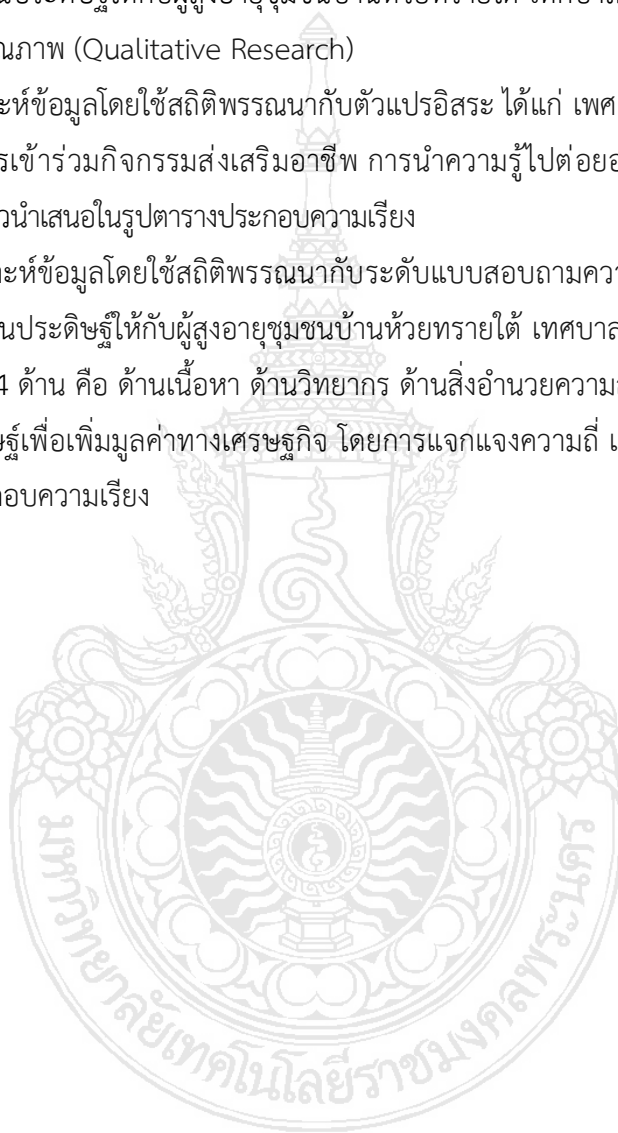
3.4 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาจัดทำและประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์ และแนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี วิธีการวิจัยเชิง คุณภาพ (Qualitative Research)

3.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนากับตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ การนำความรู้ไปต่อยอด โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.4.3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนากับระดับแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านวิทยากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ การออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ความพึงพอใจในการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ ซึ่งได้ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย ความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีโดยมีแนวคำถามความสนใจและศักยภาพด้านงานประดิษฐ์ และความต้องการพัฒนาอาชีพ

4.1.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ สร้างที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการแบบสัมภาษณ์ความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยมีแนวคำถามแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า

4.1.3 แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ การออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

4.1.4 แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรม ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ โดยแบ่งเป็น ขั้นเตรียม ขั้นปฏิบัติ และผลงานสำเร็จ โดยข้อความจะมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 3 ระดับ คือ ดี พอใช้ และต้องปรับปรุง

4.1.5 แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ โดยแบ่งเป็น ขั้นเตรียม ขั้นปฏิบัติ และผลงานสำเร็จ โดยข้อความจะมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 3 ระดับ คือ ดี พอใช้ และต้องปรับปรุง

4.1.6 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุ ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ การนำความรู้ไปต่อยอด โดยข้อความมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ตามข้อความที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านวิทยากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยข้อความจะมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ ความพึงพอใจมากที่สุด ความพึงพอใจมาก ความพึงพอใจปานกลาง ความพึงพอใจน้อย และความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 30 คน ได้แก่ ผู้นำชุมชน สมาชิกในชุมชน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ การสัมภาษณ์แบบเชิงลึกโดยใช้คำถามปลายเปิด นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ปรากฏตามตาราง 4.1

ตารางที่ 4.1 ความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ
ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ความสนใจและศักยภาพ	คำตอบ
ด้านงานประดิษฐ์	
1. ความสนใจในงานประดิษฐ์	งานมัลลย์ การประดิษฐ์มัลลย์เป็นของที่ระลึก สามารถในงานต่าง ๆ เช่น งานแต่งงาน งานบวช งานศพ และวันสำคัญทางศาสนา งานพิธีมัลลย์เข้าร่วมสามารถทำเป็นอาชีพเสริมหรือกลุ่มอาชีพในชุมชนได้เป็นของขวัญ ของฝาก หรือของเข้าร่วมในโอกาสต่าง ๆ ช่วยฝึกสมาธิ ความอดทน และความละเอียดรอบคอบ สามารถต่อยอดสู่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหรือ OTOP

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ความสนใจและศักยภาพ ด้านงานประดิษฐ์	คำตอบ
	เครื่องหอม การประดิษฐ์เครื่องหอมสามารถผลิตเป็นสินค้าซึ่งเครื่องหอมเป็นที่ต้องการของตลาด ทั้งใช้ส่วนตัว ของขวัญ หรือของชำร่วย ซึ่งมีวัตถุดิบในท้องถิ่น เช่น ดอกไม้แห้ง ใบเตย ตะไคร้ ดอกมะลิ สามารถนำมาจัดอบรมในชุมชนได้ง่าย เป็นกิจกรรมที่สนุกและได้ประโยชน์ เหมาะกับทุกช่วงวัย สามารถต่อยอดสู่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหรือ OTOP งานประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติ จังหวัดเพชรบุรีมีต้นตาลโตนดจำนวนมากหรือมีภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวข้องกับ งานหัตถกรรมพื้นบ้านจากใบตาล เช่น การจักสาน พับนก พับปลา หรือทำของเล่นพื้นเมือง ใบตาลโตนดเป็นวัตถุดิบหาได้ง่าย ต้นทุนต่ำต่อยอดเป็นของชำร่วยหรือของตกแต่ง: เช่น พัด กระเป๋าทะกร้า กล้องใส่ของ และเครื่องประดับ ตกแต่งบ้าน สามารถต่อยอดสู่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหรือ OTOP งานประดิษฐ์จากผ้า การเย็บผ้าเป็นของที่ระลึกสามารถในงานต่าง ๆ เช่น งานแต่งงาน งานบวช งานศพ ต่อยอดเป็นอาชีพเสริมสามารถพัฒนาเป็นสินค้าทำมือ เช่น ของชำร่วย ตุ๊กตา หรือของตกแต่งบ้าน สินค้างานผ้าทำมือได้รับความนิยมทั้งในกลุ่มผู้บริโภคทั่วไป และในตลาดของฝาก ของขวัญผู้สูงอายุในชุมชนมีทักษะการ ตัด เย็บ สามารถต่อยอดสู่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหรือ OTOP
2. ประสบการณ์ในการทำงานประดิษฐ์	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านงานประดิษฐ์น้อย เพราะขาดโอกาสในการเรียนรู้ ไม่เคยได้รับการอบรม หรือไม่มีโครงการฝึกทักษะงานประดิษฐ์ในพื้นที่ ผู้คนส่วนใหญ่มีภาระงาน หรือดูแลครอบครัว ทำให้ไม่มีเวลาว่างมาฝึกฝนงานฝีมือ
3. วัตถุประสงค์ในการทำงานประดิษฐ์	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีประสบการณ์ด้านงานประดิษฐ์ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการทำงานประดิษฐ์ 1) เพื่อใช้ในครัวเรือนการประดิษฐ์ของใช้ที่จำเป็น เช่น ตะกร้าจากใบตาล ยาหม่อง ถ่านกลองใส่ของ เป็นต้น และ 2) เพื่อสร้างรายได้เสริมโดยการนำงานประดิษฐ์ไปจำหน่ายเป็นอาชีพเสริมหรือรายได้ระหว่างว่างงาน โดยเฉพาะในศูนย์ของกลุ่มผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ความต้องการพัฒนาอาชีพ	คำตอบ
1. ความต้องการพัฒนา งานประดิษฐ์	กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการพัฒนาอาชีพต้องการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ เพื่อต่อยอดเป็นอาชีพ เช่น งานประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติ งานผ้า หรือเครื่องหอม มองหาทางเลือกที่เหมาะสมกับการดำเนินชีวิต เช่น ทำงานที่บ้านได้ ใช้วัสดุที่มีอยู่ 1) ความต้องการเพิ่มรายได้ต้องการลดภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ด้วยการหารายได้ให้กับครอบครัว 2) ความต้องการสอนคนในครอบครัวต้องการถ่ายทอดความรู้ให้ลูกหลาน เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นแนวทางสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว และปลูกฝังทักษะอาชีพแก่คนรุ่นใหม่
2. ช่วงเวลาในการ เข้าร่วมอบรม	ความเหมาะสมของการฝึกอบรมส่วนใหญ่สะดวกช่วงเช้า และบ่าย ในวันปกติ เพราะในช่วงเย็นผู้สูงอายุทำกิจกรรมส่วนตัว ดูแลลูกหลาน
3. ความต้องการ การสนับสนุนเพิ่มเติม ในการประกอบอาชีพ ด้านงานประดิษฐ์	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีประสบการณ์ด้านงานประดิษฐ์ซึ่งมีวัสดุประสงค์ในการทำงานประดิษฐ์ 1) เพื่อใช้ในครัวเรือนการประดิษฐ์ของใช้ที่จำเป็น เช่น ตะกร้าจากใบตาล ยาหม่อง ถ่านกล่อ่งใส่ของ เป็นต้น และ 2) เพื่อสร้างรายได้เสริมโดยการนำงานประดิษฐ์ไปจำหน่ายเป็นอาชีพเสริมหรือรายได้ระหว่างว่างงาน โดยเฉพาะในศูนย์ของกลุ่มผู้สูงอายุ

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้นำชุมชน นักออกแบบงานประดิษฐ์ อาจารย์สอนงานประดิษฐ์ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ปรากฏตามตาราง 4.2 - 4.3

ตารางที่ 4.2 แนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้
เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย
งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า

แนวคำถาม	คำตอบ
รูปแบบของงานมาลัย	รูปแบบของงานมาลัยที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุไม่ซับซ้อนเกินไป มาลัยแบบเรียบง่าย เช่น มาลัยขำร่วยแบบต่าง ๆ ใช้ดอกไม้เทียม (ดอกพุทพลาสดิก หรือลูกปัด) แทนดอกไม้สด เพื่อง่ายต่อการเก็บและประดิษฐ์ หรือใช้เป็นของขำร่วยเล็ก ๆ สำหรับแจกในงานบุญ งานวัด หรือกิจกรรมของชุมชน
รูปแบบของงานเครื่องหอม	รูปแบบของงานเครื่องหอมมีหลายลักษณะ เลือกโดยการประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสมุนไพรไทย เข้ากับงานฝีมือที่มีมูลค่าเพิ่ม ใช้ได้จริง เช่น ใบเตยแห้ง ดอกไม้แห้ง ลูกมะกรูด ตะไคร้แห้ง เป็นต้น และเหมาะสำหรับทำเป็นอาชีพเสริมในชุมชน เช่น ยาต้ม สบู่ บუნทา เป็นต้น
รูปแบบงานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น	รูปแบบงานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่นจากใบตาลโตนดเป็นการนำวัสดุธรรมชาติที่มีในพื้นที่ เช่น ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ จ.เพชรบุรี มาต่อยอดเป็นงานฝีมือที่มีทั้งคุณค่าเชิงวัฒนธรรมและมูลค่าเชิงเศรษฐกิจ ได้แก่ การนำงานจักสานพื้นบ้านมาเพิ่มมูลค่า ดอกไม้ประดิษฐ์จากใบตาล หรือการประดิษฐ์ของขำร่วยและของตกแต่งบ้าน เช่น พวงกุญแจ ตะกร้า กระเป๋า กล่องใส่ของ
รูปแบบงานประดิษฐ์จากผ้า	รูปแบบงานประดิษฐ์จากผ้าเช่น พวงกุญแจ หมอน และของที่ระลึกเหมาะสมกับผู้สูงอายุ เพราะไม่ซับซ้อนเกินไปและยังสามารถต่อยอดสร้างรายได้ในชุมชน โดยเฉพาะในกลุ่มแม่บ้านหรือผู้สูงอายุที่มีทักษะเย็บปักถักร้อยเบื้องต้น งานเหล่านี้ทำได้ง่าย ต้นทุนต่ำ และมีความน่ารักดึงดูดตลาดนักท่องเที่ยวหรือผู้ซื้อทั่วไป

ตารางที่ 4.3 สรุปความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับ
 ผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 ประเภท
 ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า

ประเภทงาน	รูปแบบ	ข้อเสนอแนะ
งานมาลัย		การประดิษฐ์มาลัยชั่วคราวจากดอกไม้เทียม เช่น ดอกกล้วยไม้พลาสติก ดอกมะลิพลาสติก แทนดอกไม้สด วัสดุมีความยืดหยุ่น น้ำหนักเบา จับถนัดมือ ไม่เน่าเสีย เก็บได้นานทำเสร็จแล้วเก็บไว้ใช้หรือจำหน่ายได้ตลอด
	แบบที่ 2 มาลัยชั่วคราว	
งานเครื่องหอม		การประดิษฐ์พัดบุหงา เป็นงานฝีมือที่มีขั้นตอนการประดิษฐ์ไม่ซับซ้อน การทำพัดบุหงาใช้ทักษะพื้นฐาน เช่น ตัด ตัด ไม่ต้องใช้เครื่องมืออันตราย สร้างความเพลิดเพลินและคลายเครียดจากกลิ่นดอกไม้ ช่วยให้ผ่อนคลาย ลดความวิตกกังวล ใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น ใบตาล ใบเตยแห้ง ดอกไม้อบแห้ง
	แบบที่ 1 พัดบุหงา	
งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น	 	งานประดิษฐ์ตกแต่งภาชนะใบตาลโตนด วัสดุหาได้ง่าย เป็นของท้องถิ่น ปลอดภัยสามารถนำมาใช้ตกแต่งได้โดยไม่ต้องแปรรูปซับซ้อน ประหยัด ไม่สิ้นเปลืองการจัดวางดอกไม้บนภาชนะเพื่อการวางแผน การสังเกต และใช้ความประณีต สามารถใช้สร้างรายได้สามารถนำไปขายหรือใช้เป็นของขวัญในงานของชุมชน
	แบบที่ 2 ภาชนะจากใบตาลโตนด	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเภทงาน	รูปแบบ	ข้อเสนอแนะ
งานประดิษฐ์จากผ้า		งานประดิษฐ์พวงกุญแจรูปปลาจากผ้าเหมาะสมอย่างมากกับการนำไปสอนผู้สูงอายุ เนื่องจากมีขั้นตอนการทำไม่ซับซ้อน ใช้เวลาทำไม่นาน การตัดเย็บผ้ารูปปลาเป็นงานที่ใช้ทักษะพื้นฐาน เช่น การตัดผ้า การเย็บมือ หรือใช้จักรเย็บผ้าเบื้องต้น และกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์สามารถเลือกสีผ้า รูปแบบลวดลาย และตกแต่งเพิ่มเติมได้ตามใจชอบ สามารถเป็นของใช้และของขวัญที่มีคุณค่า

แบบที่ 1 พวงกุญแจ

4.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสังเกตพฤติกรรม ผลการปฏิบัติงานด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุ ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วยงานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ปรากฏตามตาราง 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า

รายการ	กลุ่มที่				
	1	2	3	4	5
1. ความสนใจ ใฝ่รู้	3	3	3	3	3
2. ความรับผิดชอบ	3	3	3	3	3
3. ความประหยัด	3	3	3	3	3
4. ความสะอาดเรียบร้อย	3	3	3	3	3
5. ความสามัคคี	3	3	3	3	3
รวม	15	15	15	15	15
การแปรความ	อยู่ในเกณฑ์ดี	อยู่ในเกณฑ์ดี	อยู่ในเกณฑ์ดี	อยู่ในเกณฑ์ดี	อยู่ในเกณฑ์ดี

n=30

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่า ผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการพฤติกรรมการทำงาน งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้าอยู่ในเกณฑ์ดี

4.2.4 วิเคราะห์ข้อมูลประเมินผลการปฏิบัติงานงานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ปรากฏตามตาราง 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินการปฏิบัติงานงานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า

n=35

รายการ	กลุ่มที่				
	1	2	3	4	5
1. ขั้นเตรียม					
1.1 วัสดุ	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
1.2 อุปกรณ์	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
2. ขั้นปฏิบัติ					
2.1 กระบวนการทำงาน	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
3. ผลงานสำเร็จ					
3.1 งานมาลัย	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
3.2 งานเครื่องหอม	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
3.3 งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น	3.00	3.00	2.91	3.00	3.00
3.4 งานประดิษฐ์จากผ้า	3.00	2.83	3.00	2.91	3.00
3.5 เสร็จทันเวลา	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
รวม	24	23.83	23.91	23.91	24.00
การแปรความ	อยู่ในเกณฑ์ดี	อยู่ในเกณฑ์ดี	อยู่ในเกณฑ์ดี	อยู่ในเกณฑ์ดี	อยู่ในเกณฑ์ดี

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่า ผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีผลการปฏิบัติงานขั้นเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ขั้นปฏิบัติกระบวนการทำงาน ผลงานสำเร็จ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า เสร็จทันเวลา อยู่ในเกณฑ์ดี

4.2.5 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2.5.1 ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสพการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ การนำความรู้ไปต่อยอด โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ปรากฏตามตาราง 4.6

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ

รายได้ต่อเดือน ประสพการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ การนำความรู้ไปต่อยอด

n = 30

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	3	10.00
หญิง	27	90.00
รวม		100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 60 ปี	-	-
60 – 70 ปี	25	83.00
71 – 80 ปี	5	17.00
81 ปี ขึ้นไป	-	-
รวม	30	100.00
3. อาชีพ		
ไม่มีอาชีพ	13	43.00
ประกอบอาชีพ	17	57.00
รวม	30	100.00
4. รายได้/เดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	21	69.00
10,000 – 20,000 บาท	2	7.00
20,001 – 30,000 บาท	3	10.00
30,001 – 40,000 บาท	2	7.00
40,001 – 50,000 บาท	2	7.00
มากกว่า 50,000 บาท	-	-
รวม	30	100.00

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
5. ประสบการณ์ร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ		
เคยร่วมกิจกรรม จากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	9	30.00
มหาวิทยาลัยศิลปากร		
ไม่เคย	21	70.00
รวม	30	100.00
6. การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ต่อยอด		
นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	9	30.00
ประกอบอาชีพเสริม/หารายได้พิเศษ	20	67.00
สอนต่อให้กับผู้ที่สนใจ	1	3.00
อื่น ๆ โปรดระบุ	-	-
รวม	30	100.00

จากตารางที่ 4.6 แสดงว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จำแนกได้ดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 90.00 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 10.00

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 60 – 70 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.00 และมีอายุ 71 – 80 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.00

อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 57.00 และไม่มีอาชีพคิดเป็นร้อยละ 43.00

รายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 69.00 รายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.00 รายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.00 รายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.00 และรายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 7.00

ประสบการณ์ร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพคิดเป็นร้อยละ 70.00 และเคยร่วมกิจกรรม จากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มหาวิทยาลัยศิลปากร คิดเป็นร้อยละ 30.00

การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ต่อยอด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประกอบอาชีพเสริม/หารายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 67.00 นำไปใช้ในชีวิตประจำวันคิดเป็นร้อยละ 30.00 และสอนต่อให้กับผู้ที่สนใจ คิดเป็นร้อยละ 3.00

4.2.5.2 ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ด้านเนื้อหา ด้านวิทยากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ดังนี้ โดยแสดงค่าความถี่ และค่าเฉลี่ย นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงปรากฏตามตารางที่ 4.7 - 4.10

ตารางที่ 4.7 ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และการแปลความหมายระดับความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานมาลัย n = 30

รายการ	ความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
	5	4	3	2	1		
1. ด้านเนื้อหา							
1.1 ก่อนเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด	-	8	21	-	-	3.16	ปานกลาง
1.2 หลังเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด	12	17	1	-	-	4.36	มากที่สุด
1.3 เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เช่น การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์	25	5	-	-	-	4.83	มากที่สุด
1.4 ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์สร้างรายได้	23	7	-	-	-	4.76	มากที่สุด
1.5 ความเหมาะสมของระยะเวลาสำหรับฝึกอบรม	23	7	-	-	-	4.76	มากที่สุด
2. ด้านวิทยากร							
2.1 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	24	6	-	-	-	4.80	มากที่สุด
2.2 การกระตุ้นความมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรม	20	10	-	-	-	4.60	มากที่สุด
2.3 การตอบข้อซักถามได้ชัดเจนและตรงประเด็น	25	5	-	-	-	4.83	มากที่สุด

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการ	ความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
	5	4	3	2	1		
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก							
3.1 มีการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างทั่วถึง	26	4	-	-	-	4.86	มากที่สุด
3.2 ติดต่อสอบถามรายละเอียดการอบรมได้ง่ายและสะดวก	27	2	1	-	-	4.86	มากที่สุด
3.3 สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมมีความทันสมัย/พร้อมใช้งาน	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด
3.4 สถานที่อบรมสะอาดและเป็นระเบียบ	28	1	1	-	-	4.90	มากที่สุด
3.5 บริการอาหาร ของว่างและเครื่องดื่มมีความเหมาะสม	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด
4. ด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ							
4.1 การมีส่วนร่วม ในการสร้างอาชีพหรือการทำกิจกรรม	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด
4.2 ความสนใจหรือความถนัดในการเข้าร่วมทำกิจกรรม	24	5	1	-	-	4.76	มากที่สุด
4.3 การสร้างเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์กัน	26	3	1	-	-	4.83	มากที่สุด
4.4 การสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชนในการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการ	22	7	1	-	-	4.70	มากที่สุด
รวม						4.68	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานมาลัยโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจเนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เช่น การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 รองลงมา ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์สร้างรายได้ และความเหมาะสมของระยะเวลาสำหรับฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.76 หลังเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.36 และก่อนเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.16

ด้านวิทยากร กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ การตอบข้อซักถามได้ชัดเจนและตรงประเด็น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.83 รองลงมา ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 และการกระตุ้นความมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจสื่อ/วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมมีความทันสมัย/พร้อมใช้งาน สถานที่อบรมสะอาดและเป็นระเบียบ และบริการอาหาร ของว่าง และเครื่องดื่มมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 รองลงมา มีการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างทั่วถึง และติดต่อสอบถามรายละเอียดการอบรมได้ง่ายและสะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.86

ด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจการมีส่วนร่วม ในการสร้างอาชีพหรือการทำกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 รองลงมา การสร้างเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.83 ความสนใจหรือความถนัดในการเข้าร่วมทำกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.76 และการสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชนในการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.70

ตารางที่ 4.8 ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และการแปลความหมายระดับความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานเครื่องหอม

n = 30

รายการ	ความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
	5	4	3	2	1		
1. ด้านเนื้อหา							
1.1 ก่อนเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด	-	8	20	1	1	3.16	ปานกลาง
1.2 หลังเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด	11	17	2	-	-	4.30	มากที่สุด
1.3 เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เช่น การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์	24	6	1	-	-	4.90	มากที่สุด
1.4 ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์สร้างรายได้	22	7	1	-	-	4.70	มากที่สุด
1.5 ความเหมาะสมของระยะเวลาสำหรับฝึกอบรม	23	7	-	-	-	4.76	มากที่สุด
2. ด้านวิทยากร							
2.1 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	25	5	-	-	-	4.83	มากที่สุด
2.2 การกระตุ้นความมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรม	20	10	-	-	-	4.66	มากที่สุด
2.3 การตอบข้อซักถามได้ชัดเจนและตรงประเด็น	25	5	-	-	-	4.83	มากที่สุด
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก							
3.1 มีการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างทั่วถึง	26	4	-	-	-	4.86	มากที่สุด
3.2 ติดต่อสอบถามรายละเอียดการอบรมได้ง่ายและสะดวก	27	2	1	-	-	4.86	มากที่สุด

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

รายการ	ความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
	5	4	3	2	1		
3.3 สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมมีความทันสมัย/พร้อมใช้งาน	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด
3.4 สถานที่อบรมสะอาดและเป็นระเบียบ	28	1	1	-	-	4.90	มากที่สุด
3.5 บริการอาหาร ของว่างและเครื่องดื่มมีความเหมาะสม	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด
4. ด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ							
4.1 การมีส่วนร่วม ในการสร้างอาชีพ หรือการทำกิจกรรม	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด
4.2 ความสนใจหรือความถนัดในการเข้าร่วมทำกิจกรรม	23	5	2	-	-	4.70	มากที่สุด
4.3 การสร้างเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์กัน	26	3	1	-	-	4.83	มากที่สุด
4.4 การสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชนในการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการ	22	7	1	-	-	4.70	มากที่สุด
รวม						4.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานเครื่องหอมโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจเนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เช่น การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.90 รองลงมาความเหมาะสมของระยะเวลาสำหรับฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.76 ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์สร้างรายได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.70 หลังเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.30 และก่อนเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.16

ด้านวิทยากร กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และการตอบข้อซักถามได้ชัดเจนและตรงประเด็น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.83 รองลงมาการกระตุ้นความมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.66

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจสื่อ/วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรม มีความทันสมัย/พร้อมใช้งาน สถานที่อบรมสะอาดและเป็นระเบียบ และบริการอาหาร ของว่างและเครื่องดื่มมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 รองลงมา มีการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างทั่วถึง และติดต่อสอบถามรายละเอียดการอบรมได้ง่ายและสะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.86

ด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจการมีส่วนร่วม ในการสร้างอาชีพหรือการทำกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 รองลงมา การสร้างเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.83 ความสนใจหรือความถนัดในการเข้าร่วมทำกิจกรรม และการสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชนในการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.70

ตารางที่ 4.9 ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และการแปลความหมายระดับความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติ

n = 30							
รายการ	ความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
	5	4	3	2	1		
1. ด้านเนื้อหา							
1.1 ก่อนเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด	1	20	9	-	-	3.73	มาก
1.2 หลังเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด	21	9	-	-	-	4.70	มากที่สุด
1.3 เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เช่น การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์	26	4	-	-	-	4.86	มากที่สุด
1.4 ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์สร้างรายได้	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด
1.5 ความเหมาะสมของระยะเวลาสำหรับฝึกอบรม	22	8	-	-	-	4.73	มากที่สุด

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

รายการ	ความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
	5	4	3	2	1		
2. ด้านวิทยากร							
2.1 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	25	5	-	-	-	4.83	มากที่สุด
2.2 การกระตุ้นความมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรม	22	8	-	-	-	4.73	มากที่สุด
2.3 การตอบข้อซักถามได้ชัดเจนและตรงประเด็น	25	5	-	-	-	4.83	มากที่สุด
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก							
3.1 มีการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างทั่วถึง	26	4	-	-	-	4.86	มากที่สุด
3.2 ติดต่อสอบถามรายละเอียดการอบรมได้ง่ายและสะดวก	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด
3.3 สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมมีความทันสมัย/พร้อมใช้งาน	28	2	-	-	-	4.93	มากที่สุด
3.4 สถานที่อบรมสะอาดและเป็นระเบียบ	28	2	-	-	-	4.93	มากที่สุด
3.5 บริการอาหาร ของว่างและเครื่องดื่มมีความเหมาะสม	28	2	-	-	-	4.93	มากที่สุด
4. ด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ							
4.1 การมีส่วนร่วม ในการสร้างอาชีพหรือการทำกิจกรรม	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด
4.2 ความสนใจหรือความถนัดในการเข้าร่วมทำกิจกรรม	25	5	-	-	-	4.83	มากที่สุด
4.3 การสร้างเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์กัน	24	6	-	-	-	4.80	มากที่สุด
4.4 การสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชนในการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการ	22	7	1	-	-	4.70	มากที่สุด
รวม						4.74	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์สร้างรายได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 รองลงมาเนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เช่น การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.86 ความเหมาะสมของระยะเวลาสำหรับฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.73 หลังเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.70 และก่อนเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.73

ด้านวิทยากร กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และการตอบข้อซักถามได้ชัดเจนและตรงประเด็น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.83 รองลงมาการกระตุ้นความมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.73

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมมีความทันสมัย/พร้อมใช้งาน สถานที่อบรมสะอาดและเป็นระเบียบ และบริการอาหาร ของว่าง และเครื่องดื่มมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.93 รองลงมาติดต่อบริการ รายละเอียดการอบรมได้ง่ายและสะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 และมีการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างทั่วถึง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.86

ด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจการมีส่วนร่วม ในการสร้างอาชีพหรือการทำกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 รองลงมา ความสนใจหรือความถนัดในการเข้าร่วมทำกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.83 การสร้างเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 และการสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชนในการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.70

ตารางที่ 4.10 ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และการแปลความหมายระดับความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานประดิษฐ์จากผ้า

n = 30

รายการ	ความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
	5	4	3	2	1		
1. ด้านเนื้อหา							
1.1 ก่อนเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด	3	18	9	-	-	3.80	มาก
1.2 หลังเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด	21	9	-	-	-	4.70	มากที่สุด
1.3 เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เช่น การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์	26	4	-	-	-	4.86	มากที่สุด
1.4 ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์สร้างรายได้	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด
1.5 ความเหมาะสมของระยะเวลาสำหรับฝึกอบรม	22	8	-	-	-	4.73	มากที่สุด
2. ด้านวิทยากร							
2.1 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	25	5	-	-	-	4.83	มากที่สุด
2.2 การกระตุ้นความมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรม	22	8	-	-	-	4.73	มากที่สุด
2.3 การตอบข้อซักถามได้ชัดเจนและตรงประเด็น	25	5	-	-	-	4.83	มากที่สุด
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก							
3.1 มีการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างทั่วถึง	26	4	-	-	-	4.86	มากที่สุด
3.2 ติดต่อสอบถามรายละเอียดการอบรมได้ง่ายและสะดวก	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายการ	ความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
	5	4	3	2	1		
3.3 สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมมีความทันสมัย/พร้อมใช้งาน	28	2	-	-	-	4.93	มากที่สุด
3.4 สถานที่อบรมสะอาดและเป็นระเบียบ	28	2	-	-	-	4.93	มากที่สุด
3.5 บริการอาหาร ของว่างและเครื่องดื่มมีความเหมาะสม	27	3	-	-	-	4.90	มากที่สุด
4. ด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ							
4.1 การมีส่วนร่วม ในการสร้างอาชีพหรือการทำกิจกรรม	26	4	-	-	-	4.86	มากที่สุด
4.2 ความสนใจหรือความถนัดในการเข้าร่วมทำกิจกรรม	25	5	-	-	-	4.83	มากที่สุด
4.3 การสร้างเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์กัน	24	6	-	-	-	4.80	มากที่สุด
4.4 การสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชนในการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการ	22	7	1	-	-	4.70	มากที่สุด
รวม						4.77	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานประดิษฐ์จากผ้าโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์สร้างรายได้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 รองลงมาเนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เช่น การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.86 ความเหมาะสมของระยะเวลาสำหรับฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.73 หลังเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.70 และก่อนเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80

ด้านวิทยากร กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และการตอบข้อซักถามได้ชัดเจนและตรงประเด็น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.83 รองลงมา การกระตุ้นความมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.73

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมมีความทันสมัย/พร้อมใช้งาน สถานที่อบรมสะอาดและเป็นระเบียบ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.93 รองลงมาติดต่อบริการรายละเอียดการอบรมได้ง่ายและสะดวก และบริการอาหารของว่างและเครื่องดื่มมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 และมีการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างทั่วถึง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.86

ด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจการมีส่วนร่วม ในการสร้างอาชีพหรือการทำกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.86 รองลงมา ความสนใจหรือความถนัดในการเข้าร่วมทำกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.83 การสร้างเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 และการสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชนในการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.70

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลการวิจัยสามารถสรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์

5.1.1.1 เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ

5.1.1.2 ออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.1.1.3 เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.1.2 สรุปผลการวิจัย

5.1.2.1 ความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ มีความสนใจในงานประดิษฐ์ ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า ประสพการณ์ในการทำงานประดิษฐ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านงานประดิษฐ์น้อย วัตถุประสงค์ในการทำงานประดิษฐ์ 1) ต้องการใช้ในครัวเรือน และ 2) สร้างรายได้เสริม ความต้องการพัฒนางานประดิษฐ์กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการพัฒนาอาชีพต้องการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ เพื่อต่อยอดเป็นอาชีพต้องการเพิ่มรายได้ ต้องการสอนคนในครอบครัว ช่วงเวลาในการเข้าร่วมอบรมสะดวกช่วงเช้าและบ่ายในวันปกติ ความต้องการการสนับสนุนวัสดุและอุปกรณ์เพิ่มเติมในการประกอบอาชีพด้านงานประดิษฐ์

5.1.2.2 ออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1) งานมัลลย์ แบบที่ 2 มัลลย์ชำระ้วย การประดิษฐ์มัลลย์ชำระ้วยจากดอกไม้เทียม เช่น ดอกกรักพลาสติก ดอกมะลิพลาสติก แทนดอกไม้สด วัสดุมีความยืดหยุ่น น้ำหนักเบา จับถนัดมือ ไม่เน่าเสีย เก็บได้นานทำเสร็จแล้วเก็บไว้ใช้หรือจำหน่ายได้ตลอด

2) งานเครื่องหอม แบบที่ 1 พัดบุหงา การประดิษฐ์พัดบุหงา เป็นงานฝีมือที่มีขั้นตอนการประดิษฐ์ไม่ซับซ้อน การทำพัดบุหงาใช้ทักษะพื้นฐาน เช่น ตัด ตัด ไม่ต้องใช้เครื่องมืออันตราย สร้างความเพลิดเพลินและคลายเครียดจากกลิ่นดอกไม้ ช่วยให้ผ่อนคลาย ลดความวิตกกังวล ใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น ใบตาล ใบเตยแห้ง ดอกไม้อบแห้ง

3) งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น แบบที่ 2 ถาดจากใบตาลโตนด งานประดิษฐ์ตกแต่งถาดใบตาลโตนด วัสดุหาได้ง่าย เป็นของท้องถิ่น ปลอดภัยสามารถนำมาใช้ตกแต่งได้โดยไม่ต้องแปรรูปซับซ้อน ประหยัด ไม่สิ้นเปลือง การจัดวางดอกไม้บนถาดฝึกการวางแผน การสังเกต และใช้ความประณีต สามารถใช้สร้างรายได้สามารถนำไปขายหรือใช้เป็นของขวัญในงานของชุมชน

4) งานประดิษฐ์จากผ้า แบบที่ 1 พวงกุญแจ งานประดิษฐ์พวงกุญแจรูปปลาจากผ้าเหมาะสมอย่างมากกับการนำไปสอนผู้สูงอายุ เนื่องจากมีขั้นตอนการทำไม่ซับซ้อน ใช้เวลาทำไม่นาน การตัดเย็บผ้ารูปปลาเป็นงานที่ใช้ทักษะพื้นฐาน เช่น การตัดผ้า การเย็บมือ หรือใช้จักรเย็บผ้า เบื้องต้น และกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์สามารถเลือกสีผ้า รูปแบบลวดลาย และตกแต่งเพิ่มเติมได้ตามใจชอบ สามารถเป็นของใช้และของขวัญที่มีคุณค่า

5.1.2.3 ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการพฤติกรรมการปฏิบัติงานการทำงานมัลลย์ งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้าอยู่ในเกณฑ์ดี

2) การวิเคราะห์ข้อมูลประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขั้นเตรียม ขั้นปฏิบัติ ผลงานสำเร็จ งานมัลลย์ งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า อยู่ในเกณฑ์ดี

5.1.2.4 ความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จำแนกได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 90.00 มีอายุ 60 – 70 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 57.00 มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 69.00 กลุ่มตัวอย่าง

ส่วนใหญ่ ไม่เคยมีประสบการณ์ร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพคิดเป็นร้อยละ 70.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จะนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประกอบอาชีพเสริม/หารายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 67.00

2) ความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุ ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานมาลัยโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68

3) ความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุ ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานเครื่องหอมโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53

4) ความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุ ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.74

5) ความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุ ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานประดิษฐ์จากผ้าโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.77

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุ มีความสนใจในงานประดิษฐ์ ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า วัตถุประสงค์ในการทำงานประดิษฐ์ต้องการใช้ในครัวเรือน สร้างรายได้เสริม ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก งานมาลัย เครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า ส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้ สืบสานวัฒนธรรม และสร้างคุณค่าทางจิตใจ โดยใช้ทักษะที่ผู้สูงอายุมีอยู่แล้ว ผสมกับวัสดุง่าย ๆ ในท้องถิ่น ช่วยให้เกิดการใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจชุมชน ผู้สูงอายุมีเวลาว่างมากขึ้นหลังเกษียณ มีประสบการณ์ชีวิตและทักษะจากอดีตที่สามารถนำมาต่อยอดได้ อีกทั้งยังต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เสริมสร้างคุณค่าในตนเองและชุมชน ซึ่งการทำงานประดิษฐ์เหล่านี้ไม่เพียงตอบสนองต่อความสนใจส่วนตัว แต่ยังเป็นโอกาสในการสร้างรายได้เสริมเพิ่มคุณค่าทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมสุขภาพจิตผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในกิจกรรมกลุ่ม สอดคล้องกับ แนวคิดของเพ็ญศรี และสิฏฐากร (2557) อธิบายความสำคัญของการพัฒนาตนเองในงานอาชีพ และคุณสมบัติของบุคคลในการพัฒนาตนเอง ความสำคัญของการพัฒนาตนเองในงานอาชีพ บุคคลทุกคนต้องการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ หรือมีชีวิตอย่างเป็นสุขในสังคม ประสบความสำเร็จ มีจุดหมายและความต้องการของตนเอง พัฒนาตนเองได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก การพัฒนาตนเองจึงมีความสำคัญ เอมอร์ (2558) กล่าวว่า ผู้สูงอายุ เป็นช่วงวัยที่มีความสำคัญ

และมีความเกี่ยวข้องกับวัยอื่น ๆ โดยมีรายละเอียด ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ชีวิตมาก มีความรู้ และทักษะในการปรับตัว พร้อมถ่ายทอดเรื่องราวให้คนรุ่นหลังเรียนรู้ อีกทั้งยังมีความต้องการเฉพาะ จากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ ทำให้ผู้สูงอายุมีหลายลักษณะ ส่งผลให้เกิดโอกาสทาง อาชีพและงานด้านสหวิชาชีพเพิ่มขึ้น เช่น งานดูแลผู้สูงอายุ บริการพิเศษ และอาชีพเฉพาะทางที่ ตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุโดยตรง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลิตา และคณะ (2566) ศึกษาแนวทางการเสริมสร้างอาชีพผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดอันดามัน: กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ พบว่าองค์กรปกครองท้องถิ่นควรส่งเสริมงานด้านผู้สูงอายุอย่างจริงจัง การสร้าง เครือข่ายเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ระหว่างผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดอันดามัน เพื่อให้เกิดพื้นที่ในการ แลกเปลี่ยนความรู้ เปิดมุมมองใหม่ ๆ ซึ่งจะช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง

5.2.2 ออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมือง ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า ผู้เชี่ยวชาญเลือกงานมาลัย แบบที่ 2 มาลัยขำรว่ย ผู้เชี่ยวชาญเลือกงานเครื่องหอม แบบที่ 1 พัดบุหงา ผู้เชี่ยวชาญเลือกงานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น แบบที่ 2 ถาดจากใบตาลโตนดตกแต่งดอกไม้ ผู้เชี่ยวชาญ เลือกงานประดิษฐ์จากผ้า แบบที่ 1 พวงกุญแจรูปปลาจากผ้า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก งานประดิษฐ์ทั้ง 4 ประเภทมีจุดเด่นที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ เนื่องจากใช้วัสดุง่าย ขั้นตอนไม่ซับซ้อน และช่วยเสริมทักษะ ต่าง ๆ เช่น ความประณีต ความคิดสร้างสรรค์ และการวางแผน มาลัยขำรว่ย ใช้ดอกไม้เทียม น้ำหนัก เบา เก็บได้นาน เหมาะกับการทำเพื่อจำหน่าย พัดบุหงา ใช้วัสดุธรรมชาติ มีกลิ่นหอมผ่อนคลาย เป็นงานง่ายและปลอดภัย ถาดจากใบตาลโตนด เป็นการใช้วัสดุท้องถิ่น ช่วยฝึกสมาธิและมีมูลค่าเพิ่ม พวงกุญแจจากผ้า ใช้ทักษะพื้นฐาน ต่อยอดเป็นของขวัญหรือของใช้ได้ ทุกงานสามารถต่อยอดเป็น อาชีพเสริม เพิ่มรายได้ และส่งเสริมสุขภาพจิตผู้สูงอายุได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ อรัญ (2559) ได้กล่าวการออกแบบผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญา ส่วนใหญ่จะออกแบบจากรูปลักษณ์ รูปทรงมาก่อนให้เกิดอัตลักษณ์แก่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นแล้ว การคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยยังเป็นสิ่งสำคัญ ที่จำเป็น

5.2.3 ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาล เมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้สูงอายุและ การวิเคราะห์ข้อมูลประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขั้นเตรียม ขั้นปฏิบัติ ผลงานสำเร็จ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า อยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้สูงอายุใน ชุมชนบ้านห้วยทรายใต้มีพื้นฐานความรู้และทักษะด้านงานฝีมืออยู่แล้วระดับหนึ่ง มีความตั้งใจเรียนรู้ เปิดใจรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมถึงการถ่ายทอดองค์ความรู้ถูกออกแบบให้เหมาะสมกับวัย เน้นการ ปฏิบัติจริง ใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย และมีการติดตามอย่างใกล้ชิด จึงส่งผลให้ผู้สูงอายุสามารถ

ดำเนินงานในขั้นเตรียม ขั้นปฏิบัติ และการสร้างผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของนนทยา (2559) ศึกษาแนวทางการสร้างอาชีพเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้กับผู้สูงอายุในจังหวัดศรีสะเกษ สำหรับแนวทางในการสร้างอาชีพเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขับเคลื่อนในการนำไปสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความสนใจ ความถนัดของผู้สูงอายุ และผลประโยชน์ที่จะได้รับ ด้านการสร้างเครือข่าย และด้านการสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชน

5.2.4 ความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เรื่องงานมาลัยโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 เรื่องงานเครื่องหอมโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 เรื่องงานประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.74 และเรื่องงานประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.77 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านเนื้อหา ด้านวิทยากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ได้รับการออกแบบให้เหมาะสมกับบริบทของผู้สูงอายุ ทั้งด้านเนื้อหา วิธีการสอน และการให้ลงมือปฏิบัติจริง รวมถึงวิทยากรมีความเชี่ยวชาญ ถ่ายทอดความรู้ด้วยความเข้าใจและเป็นกันเอง ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุก มีส่วนร่วม และสามารถเห็นผลลัพธ์ของตนเองได้ชัดเจน อีกทั้งงานประดิษฐ์แต่ละประเภทล้วนสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความพร้อมด้านวัสดุในชุมชน จึงส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในระดับสูงมาก สอดคล้องกับแนวคิดของเยาวนา (2560) ได้กล่าวถึงหลักการทำงานประดิษฐ์ในการทำงานประดิษฐ์แต่ละครั้ง ควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ โดยเลือกวัสดุหรือเศษวัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น ไม่ควรซื้อวัสดุราคาแพงมาทำงานประดิษฐ์ คำนึงถึงความปลอดภัยของวัสดุที่นำมาใช้ ควรคำนึงถึงความประหยัดในการทำงาน คิดพิจารณาเลือกสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เลือกอุปกรณ์ เครื่องมือ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยพล (2559) ศึกษาการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหินเพล อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษา พบว่าควรส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุให้มีความรู้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการวางแผนงาน การติดต่อประสานงาน การฝึกทักษะฝีมือการผลิต การหาตลาดให้กลุ่มผู้สูงอายุ การหาแนวทางสร้างรายได้ เพื่อให้ผู้สูงอายุมีรายได้เพิ่มขึ้น สมาชิกในครอบครัวควรให้ความสำคัญในการเพิ่มศักยภาพผู้สูงอายุ เพื่อให้การพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมีประสิทธิภาพดีขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยรวบรวมข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1.1 การสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และการประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ดี จึงควรมีการจัดกิจกรรมตามความสนใจของชุมชนอย่างต่อเนื่อง แต่อาจปรับเปลี่ยนหัวข้อกิจกรรมด้านอื่น ๆ ตามความสนใจของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

5.3.1.2 การลงทุนด้านวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้ผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี สามารถประกอบอาชีพได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการติดตามผลโครงการว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์ การประกอบอาชีพหรือไม่

5.3.2.2 การรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

อ้างอิง

- กมลชนก รักษาวงศ์ และวิมล หอมยิ่ง. (2560). ประสิทธิภาพของโครงการฝึกอบรมด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10 (2), 205-219.
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี. (2567). ข้อมูลจังหวัดเพชรบุรี. ชะอำ. [ออนไลน์] เข้าถึงได้ที่จาก : <https://www.phetchaburi.go.th/phet2/CODE/main#2>, 20 มกราคม 2567.
- จำนง พรหมรักษ์. (2557). การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลคลองอู่ตะเภา อำเภอบางใหญ่ จังหวัดสงขลา. วารสาร AL-NUR บัณฑิตวิทยาลัย, 9(17), 29-41.
- จุฑามาศ พิรพัชระ, พชรนันท์ ยักรวิเชียร, ชนิตา ประจักษ์จิตร และจอมขวัญ สุวรรณรักษ์. (2565). แนวทางการจัดอบรมวิชาชีพด้านอาหาร สำหรับผู้สูงอายุบ้านห้วยทรายเหนือจังหวัดเพชรบุรี. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร., 10(2), 538-552.
- ชลิดา แยมศรีสุข, รัชนิวรรณ หมั่นพันธ์, วรัญญา ท่าห้อง และภัทรมน กาเหรัมย์. (2566). แนวทางการเสริมสร้างอาชีพผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดอันดามัน: กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (4), 47- 66.
- ชานนท์ ภัทรจारी. (2563). การมีส่วนร่วมของชุมชนและปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยว ที่ดีของเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 15(2), 147- 169.
- ชัยพล ดิษฐอึ้ง. (2559). การพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกินเพล อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 12(1), 265-283.
- ทิพย์สุดา อนันตศรี. (2554). การสร้างชุดฝึกอบรมวิชาชีพแบบฝึกปฏิบัติด้านงานประดิษฐ์เรื่อง การประดิษฐ์วัสดุเหลือใช้ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ในพื้นที่ประสบภัยพิบัติภัยจังหวัดพังงา ตามโครงการพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. เทศบาลเมืองชะอำ. (2565). สภาพทางเศรษฐกิจ เทศบาลเมืองชะอำ. [ออนไลน์] เข้าถึงได้ที่จาก : <https://n9.cl/uff6x>, 20 มกราคม 2567.

อ้างอิง (ต่อ)

- ธิตยา ทองเกิน. (2564). การพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจชุมชนและการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 11(2), 45-60.
- นนทยา อิทธิชินปัญชร. (2559). แนวทางการสร้างอาชีพเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุในจังหวัดศรีสะเกษ. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 8(1), 111-121.
- น้ำผึ้ง สมตัว. (2562). การพัฒนาสมมติฐานสำหรับเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นโดยใช้กิจกรรมงานประดิษฐ์. วารสารศิลปการจัดการ, 3(2), 83-90
- ปัทมาพร สกฤตแก้ว. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องงานประดิษฐ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา (STEM Education). สารนิพนธ์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- พวงชมพู โจนส์. (2561). สังคมผู้สูงอายุ : โอกาสและความท้าทายทางธุรกิจ. วารสารธุรกิจปริทัศน์, 10(1), 1 - 6.
- เพชรผ่อง มยุชโชติ. (2558). การประดิษฐ์ของใช้. ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิชาอาชีพ. (หน่วยที่ 3). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เพ็ญศรี เลิศเกียรติวิทยา และ สนิษฐา ชูทรัพย์. (2557). งานอาชีพ 4 - 6. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์ จำกัด
- ภาวิณี ศิริโรจน์. (2559). ชุดผลิตภัณฑ์ศิลปะประดิษฐ์เพื่อเป็นงานอดิเรกสำหรับผู้สูงอายุ. วารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 7(2), 83 - 96.
- ภัทรา ชูริค, เพ็ญโพยม เขยสมบัติ, จินตนา สันธสุวรรณ, และ ประเสริฐ ศรีนวล (2563). สถานการณ์ผู้สูงอายุไทยในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 10(3), 16 - 24.
- เยาวนา สิทธิเชนทร์. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์เรื่องงานประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เลิศลักษณ์ เจริญสมบัติ. (2563). กลยุทธ์การบริหารงานของผู้ประกอบการรายย่อยในพื้นที่อำเภอชะอำ และอำเภอหัวหิน. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 7(2), 527 - 536.

อ้างอิง (ต่อ)

- วัชรินทร์ เสมามอญ. 2556. การมีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนันทนาการ
สำหรับผู้สูงอายุใน จ.พระนครศรีอยุธยา และ จ. อ่างทอง. วิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- สภาภาษาไทย (2559). การดูแลผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: ปัญญามิตร การพิมพ์ จำกัด
- อมรรัตน์ อนันต์วราพงษ์. (2560). หลักการวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรัญ วาณิชกร. (2559). การออกแบบผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- เอกพล วงศ์เสรี, กมลวรรณ กิตติอุดมรัตน์, จิรวัดน์ ทิพย์รส, เฉลิมพร วรพันธ์กิจ และ พรพรรณดี
กิตติอุดมรัตน์. (2563). ยุทธศาสตร์การเตรียมผู้สูงอายุให้เข้าสู่วัยสูงอายุอย่างมีความสุข.
Silpakorn University e-Journal (Social Sciences, Humanities, and Arts),
40(6), 79 - 91
- เอมอร จารุงสี. (2558). พัฒนาการวัยผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์ความต้องการ
เรื่อง การพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชน
บ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปผู้เข้าร่วมวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (นาย/นาง/นางสาว).....

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาอาชีพด้านงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ความสนใจและศักยภาพด้านงานประดิษฐ์	คำตอบ
ความสนใจในงานประดิษฐ์	
ประสบการณ์ในการทำงานประดิษฐ์	
วัตถุประสงค์ในการทำงานประดิษฐ์	
ความต้องการพัฒนาอาชีพ	คำตอบ
ความต้องการพัฒนางานประดิษฐ์	
ช่วงเวลาในการเข้าร่วมอบรม	
ความต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมในการประกอบอาชีพด้านงานประดิษฐ์	

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง การพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชน
บ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ-นามสกุล (นาย/นาง/นางสาว).....

ความเชี่ยวชาญด้าน.....

ตอนที่ 2 แนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า

แนวคำถาม	คำตอบ
รูปแบบของงานมาลัย	
รูปแบบของงานเครื่องหอม	
รูปแบบงานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น	
รูปแบบงานประดิษฐ์จากผ้า	

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง การพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชน
บ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ที่มีความเห็นตรงกับท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียวพร้อมอธิบายเหตุผลประกอบ

1. ท่านคิดว่างานมาลัย รูปแบบใดเหมาะสมที่สุด ในการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

☐ แบบที่ 1 มาลัยตัวสัตว์

☐ แบบที่ 2 มาลัยขำร่วย

☐ แบบที่ 3 มาลัยคล้องมือ

เหตุผล/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

2. ท่านคิดว่างานเครื่องหอม รูปแบบใดเหมาะสมที่สุด ในการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

☐ แบบที่ 1 พัดบุหงา

☐ แบบที่ 2 ยาดมสมุนไพร

☐ แบบที่ 3 สบู่หอม

เหตุผล/ข้อเสนอแนะ

3. ท่านคิดว่างานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น รูปแบบใดเหมาะสมที่สุด ในการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

☐ แบบที่ 1 ดอกไม้
จากใบตาลโดนด

☐ แบบที่ 2 กล้อง
จากใบตาลโดนด

☐ แบบที่ 3 เครื่องแขวน
จากใบตาลโดนด

เหตุผล/ข้อเสนอแนะ

4. ท่านคิดว่างานประดิษฐ์จากผ้า รูปแบบใดเหมาะสมที่สุด ในการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

☐ แบบที่ 1 พวงกุญแจ

☐ แบบที่ 2 กระเป๋าใส่ซอง

☐ แบบที่ 3 หมอนอิง

เหตุผล/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุชุมชน
บ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่มีความคิดเห็นตรงกับท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 60 ปี

☐ 71 – 80 ปี

☐ 60 – 70 ปี

☐ 81 ปี ขึ้นไป

3. อาชีพ

☐ ไม่มีอาชีพ

☐ ประกอบอาชีพ โปรดระบุ.....

4. รายได้/เดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท

☐ 30,001 – 40,000 บาท

☐ 10,000 – 20,000 บาท

☐ 40,001 – 50,000 บาท

☐ 20,001 – 30,000 บาท

☐ มากกว่า 50,000 บาท

5. ท่านเคยสมัครร่วมกิจกรรมส่งเสริมอาชีพหรือไม่

☐ เคย

☐ ไม่เคย

6. ท่านประสงค์นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ต่อยอดสิ่งใด

☐ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

☐ สอนต่อให้กับผู้ที่สนใจ

☐ ประกอบอาชีพเสริม/หารายได้พิเศษ

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับ
ผู้สูงอายุชุมชนบ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความพึงพอใจที่มีความคิดเห็นตรงกับท่านมากที่สุด

5	หมายถึง	ระดับความความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	ระดับความความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	ระดับความความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 ก่อนเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด					
1.2 หลังเข้ารับการอบรมท่านมีความรู้ในหัวข้อนี้ระดับใด					
1.3 เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต เช่น การใช้เวลาให้เกิดประโยชน์					
1.4 ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์สร้างรายได้					
1.5 ความเหมาะสมของระยะเวลาสำหรับฝึกอบรม					
2. ด้านวิทยากร					
2.1 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้					
2.2 การกระตุ้นความมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรม					
2.3 การตอบข้อซักถามได้ชัดเจนและตรงประเด็น					
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
3.1 มีการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างทั่วถึง					
3.2 ติดต่อสอบถามรายละเอียดการอบรมได้ง่ายและสะดวก					
3.3 สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมมีความทันสมัย/พร้อมใช้งาน					
3.4 สถานที่อบรมสะอาดและเป็นระเบียบ					
3.5 บริการอาหาร ของว่างและเครื่องดื่มมีความเหมาะสม					
4. ด้านการพัฒนาอาชีพงานประดิษฐ์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ					
4.1 การมีส่วนร่วม ในการสร้างอาชีพหรือการทำกิจกรรม					
4.2 ความสนใจหรือความถนัดในการเข้าร่วมทำกิจกรรม					
4.3 การสร้างเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์กัน					
4.4 การสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐและภาคเอกชนในการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการ					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ

แบบสังเกตการปฏิบัติงาน

เรื่อง การประดิษฐ์งานมัลย์ งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า
ลำดับที่

คำชี้แจง การปฏิบัติของผู้สูงอายุอยู่ในระดับใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

รายการ	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. ความสนใจ ใฝ่รู้			
2. ความรับผิดชอบ			
3. ความประหยัด			
4. ความสะอาดเรียบร้อย			
5. ความสามัคคี			
รวม			

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน
เรื่องการประดิษฐ์งานมาลัย งานเครื่องหอม งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และงานประดิษฐ์จากผ้า
ลำดับที่

คำชี้แจง การปฏิบัติของผู้สูงอายุอยู่ในระดับใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

รายการ	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. ขั้นเตรียม			
1.1 วัสดุ			
1.2 อุปกรณ์			
2. ขั้นปฏิบัติ			
2.1 กระบวนการทำงาน			
3. ผลงานสำเร็จ			
3.1 งานมาลัย			
3.2 งานเครื่องหอม			
3.3 งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น			
3.4 งานประดิษฐ์จากผ้า			
รวม			

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

เอกสารประกอบการอบรม

ส่วนผสมของยาตมสมุนไพร

ส่วนผสมของตัวทำความหอม (พิมเสนน้ำ)

การบูร	20	กรัม
พิมเสน	40	กรัม
เมนทอล	100	กรัม
น้ำมันยูคาลิปตัส	10	ซีซี

ส่วนผสมของสมุนไพร

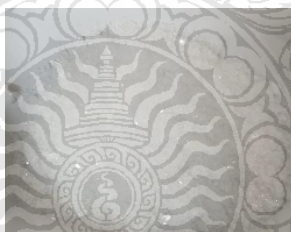
กานพลู	50	กรัม
ดอกจันทน์เทศ	50	กรัม
พริกไทยดำ	50	กรัม
เปราะหอม	50	กรัม
กระวาน	25	กรัม
ยาหอม	10	กรัม

วิธีทำ

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมพิมเสนน้ำ

การบูร

พิมเสน

เมนทอล

- นำส่วนผสมของตัวทำความหอมทั้ง 3 ชนิด ได้แก่ การบูร พิมเสน เมนทอล ผสมรวมกันในภาชนะแก้วหรือกระเบื้องเคลือบ

- คนส่วนผสมทั้งหมดให้ละลายจนเป็นของเหลวจะได้เป็นพิมเสนน้ำสำหรับนำไปคลุกกับสมุนไพรในขั้นตอนต่อไป

ส่วนผสมของยาตมสมุนไพร (ต่อ)

ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมสมุนไพร

กานพลู

ดอกจันทน์เทศ

พริกไทยดำ

เปราะหอม

กระวาน

1. หั่น และทุบสมุนไพรที่เตรียมมาไว้ให้เป็นชิ้นเล็ก ๆ

2. ตั้งกระทะ ใช้ไฟกลาง
ค่อนไปทางอ่อน ใส่กานพลู
ดอกจันทน์เทศ พริกไทยดำ
เปราะหอมแต่ละชนิดลงไป
คั่วไปเรื่อย ๆ จนมีกลิ่น
น้ำมันหอม พักสมุนไพรที่คั่ว
ให้เย็น
3. นำพิมเสนน้ำที่ได้เทใส่ลงใน
สมุนไพร คนให้เข้ากัน
ใส่น้ำมันยูคาลิปตัส
ยาหอม ทิ้งไว้ 1 คืน
4. บรรจุลงในขวดที่มีฝาปิด
เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ส่วนผสมของพัตบุหงา

วัสดุอุปกรณ์

1. ใบเตย
2. ดอกมะลิ
3. น้ำปรุง เทียนอบ
4. พัต
5. ผ้าลูกไม้
6. ริปปิ้น
7. กาว UHU

ขั้นตอนการเตรียมบุหงาแห้ง

1. หั่นใบเตยเป็นท่อน ๆ ยาวประมาณ 1 เซนติเมตร เด็ดกลีบดอกกุหลาบ และฝี้งดอกมะลิให้สะอาดดีน้ำ
2. อบดอกไม้แต่ละชนิดหรือนำไปตากแดด โดยแยกกัน ชนิดกัน
3. อบใบเตย ดอกมะลิ ดอกกุหลาบ แต่ละชนิดให้แห้ง

4. ร้าบุหงาแห้งด้วยอบเทียนอบ นำเทียนอบตั้งบนถ้วยดินเผา จุดเทียนอบ ทิ้งไว้ครู่หนึ่งให้ไฟไหม้ไล่เทียน ดับเทียน แล้วปิดฝาร้าไว้จนหมดควัน อบซ้ำ 5 ครั้ง
5. ผสมหัวน้ำหอมทั้ง 5 กลิ่น อย่างละเท่า ๆ กัน พรมลงบนบุหงาแห้ง คลุกเคล้า

ส่วนผสมของยาตมสมุนไพร (ต่อ)

ขั้นตอนการประดิษฐ์พัดบุหงา

1. นำริบบิ้นสีทองพันด้ามพัด

2. ตัดผ้าโปร่งเป็นรูปหัวใจ
นำผ้าโปร่งติดกับพัดและใส่
บุหงาแห้งด้านใน

3. ติดผ้าลูกไม้รอบหัวใจ
ติดผ้าลูกไม้เส้น ระหว่าง
ผ้ากับบุหงา

4. ติดผ้าลูกไม้ขอบพัด

5. ติดผ้าลูกไม้ขอบพัดโดยรอบ

6. ผูกโบหูกกระต่าย ติดด้านล่าง
ของหัวใจ

7. ชิ้นงานสำเร็จ

มาลัยชำร่วย แบบที่ 1

วัสดุอุปกรณ์

1. ดอกมะลิพลาสติก
2. ดอกรักพลาสติก
3. ดอกชำ
4. ริบบิ้นลวด
5. เข็ม ด้าย

ขั้นตอนการร้อยมาลัยกลมชำร่วย

1. ร้อยดอกมะลิพลาสติกด้วย
ริบบิ้นลวด

2. ร้อยดอกมะลิพลาสติกสวม
ต่อกันจำนวน 70 ชิ้น

3. นำดอกมะลิพลาสติกที่ร้อย
มามัดเป็นวง

4. ร้อยอุบะแซกด้วยการร้อย
อุบะซาเดียว จำนวน 4 เส้น ใน
แต่ละเส้นร้อยดอกชำ 1 ดอก
และดอกรัก จำนวน 4 ดอก
แล้วนำทั้ง 4 เส้นมาผูกรวมกัน
ร้อยต่อด้วยดอกชำ 1 ดอก

5. นำอุบะแซกที่ได้มาผูกมัดกับ
วงดอกมะลิพลาสติกที่ร้อย

6. ชิ้นงานสำเร็จ

มาลัยผ้าเช็ดหน้าชำระvey แบบที่ 2

วัสดุอุปกรณ์

1. ดอกมะลิกระดาด
2. ดอกรักพลาสติก
3. ดอกข่า
4. ผ้าเช็ดหน้า
5. ริบบิ้น
6. เข็ม ด้าย

ขั้นตอนการร้อยมาลัยชำระvey

1. ร้อยมาลัยซีกหัวหลัก ร้อยดอกมะลิกระดาด เริ่มร้อยแถวแรกจำนวน 3 ดอกเพียงครึ่งวงกลม

2. แถวที่สองร้อยจำนวน 2 ดอก

3. แต่ละแถวจะต้องร้อยให้กลีบสับหว่างกันเสมอ ร้อยจำนวน 13 แถว

ขั้นตอนการพับผ้าเช็ดหน้า

1. กางผ้าเช็ดหน้าออก

2. พับทบผ้าเช็ดหน้าเป็นสามเหลี่ยม

3. พับทบผ้าเช็ดหน้าม้วนด้านยาวหน้าประมาณ 1 นิ้ว

4. พับทบกลับไปมาจนสุดชายผ้า

5. พับทบผ้าเช็ดหน้าให้ปลายทั้งสองสูงเท่ากัน

มาลัยผ้าเช็ดหน้าชำร่วย แบบที่ 2 (ต่อ)

ขั้นตอนการร้อยอุบะ

ร้อยอุบะไทยธรรมดา ด้วยการร้อยอุบะตั้งตึง จำนวน 6 เส้น ในแต่ละเส้นร้อยดอกข่า 1 ดอก ดอกกรัก จำนวน 1 ดอก และ ดอกพุทดินั่น 1 ดอก นำอุบะตั้งตึงผูกรวมกัน 3 เส้นร้อยต่อด้วย ดอกพุทดินั่น 3 ดอก ร้อยเหมือนกันทั้ง 2 พวง แล้วนำทั้ง 2 พวง มาผูกรวมกันร้อยต่อด้วยดอกข่า 1 ดอก

ขั้นตอนการประกอบมาลัยชำร่วย

1. นำดอกมะลิที่ร้อยมาคาด
ผ้าเช็ดหน้า และมัดเป็นวง
2. นำอุบะไทยธรรมดาที่ได้มา
ผูกมัดกับวงดอกมะลิที่ร้อย
3. เย็บโบติดตรงมุมผ้าเช็ดหน้า
ไว้สำหรับหิ้ว

การจัดตกแต่งสาหรerkจากใบตาลโตนด

วัสดุอุปกรณ์

1. สาหรerkจากใบตาลโตนด
2. ดอกไม้ประดิษฐ์จากโสน
3. โฟมจัดดอกไม้แห้ง
4. ใบไม้ประดิษฐ์

ขั้นตอนการจัดตกแต่ง

1. บรรจุโฟมจัดดอกไม้
แห้งในสาหรerk

2. ปักใบไม้โฟมจัดดอกไม้

3. จัดดอกไม้

4. ปักดอกแซม

5. จัดตกแต่งให้สวยงาม

พวงกุญแจจากใบตาลโตนด

วัสดุอุปกรณ์

1. ดอกลำดวนจากใบตาลโตนด
2. ฟู่
3. ลูกปัดเงิน
4. ห่วง
5. เข็ม ด้าย

ขั้นตอนการประดิษฐ์พวงกุญแจ

1. ร้อยฟู่

2. ร้อยด้วยลูกปัด 3
เม็ด

3. ร้อยด้วยดอก
ลำดวนจากใบ
ตาลโตนด และร้อย
ด้วยลูกปัด 3 เม็ด

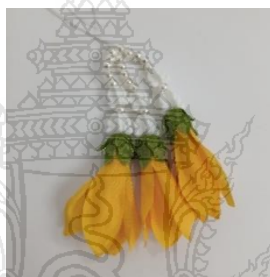
4. ผูกกับห่วงให้แน่น

การตกแต่งภาชนะสานใบตาลโตนด

วัสดุอุปกรณ์

1. ภาชนะจากใบตาลโตนด
2. ดอกไม้ประดิษฐ์จากโสน
3. ดอกชำประดิษฐ์จากผ้า
4. த்து อูบะ
5. เข็ม ด้าย ริบบิ้น

ขั้นตอนการจัดตกแต่งภาชนะด้วยத்து อูบะ

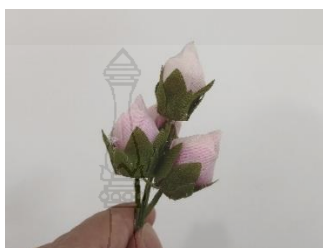
1. ประดิษฐ์ดอกไม้த்துจากผ้า
2. ร้อยอูบะตั้งตั้งจากดอก
3. นำอูบะมาผูกมัดระหว่าง
จำปา ประดิษฐ์ จำนวน 3 ขา ปากภาชนะกับหูกจับ

4. นำดอกไม้த்துจากผ้ามาผูกมัดปิดบมด้านของอูบะ

การตกแต่งภาชนะสานใบตาลโตนด (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดตกแต่งภาชนะด้วยดอกชำประดิษฐ์จากผ้า

1. ดอกชำประดิษฐ์จากผ้า
 2. ประกอบช่อดอก โดยนำ
 3. นำดอกชำแย้มมาประกอบช่อ
- ลักษณะคือ ดอกตูม และดอก ดอกชำตูมมาประกอบช่อ
แย้ม

4. นำช่อดอกชำผูกมัดระหว่าง
 5. ผูกโบ ตกแต่งให้สวยงาม
- ปากภาชนะกับหูจับ

การจัดตกแต่งภาชนะใบตาลโหนด แบบที่ 1

วัสดุอุปกรณ์

1. ภาชนะจากใบตาลโหนด
2. ดอกไม้ประดิษฐ์จากโสน
3. ดอกไม้ปลอม
4. ตุ๊กตา
5. ริบบิ้น
6. กาวปืน

ขั้นตอนการจัดตกแต่งภาชนะ

1. นำริบบิ้นมาติดกลางภาชนะ

2. วางตุ๊กตาตรงกลางภาชนะ และผูกติดกับริบบิ้น

3. จัดดอกไม้ด้านขวา

4. จัดดอกไม้ด้วยซ้ายดังภาพ

5. มุมขวาบนแซมด้วยดอกกุหลาบ

6. มุมซ้ายล่างแซมด้วยดอกกุหลาบ และแซมด้วยดอกโสนให้สวยงาม

การจัดตกแต่งภาชนะใบตาลโตนด แบบที่ 2

วัสดุอุปกรณ์

1. ภาชนะจากใบตาลโตนด
2. ดอกไม้ปลอม
3. ริบบิ้น
4. กาวปืน

ขั้นตอนการจัดตกแต่งภาชนะ

1. ภาชนะจากใบตาลโตนด

2. วางดอกไม้ตรงกลางภาชนะ

3. จัดดอกไม้ตรงกลางและ
มุมซ้าย

4. จัดแซมดอกไม้มุมล่างตรง

5. แซมด้วยใบไม้

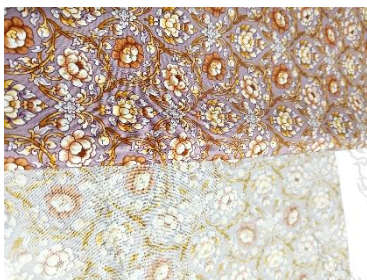
6. นำริบบิ้นผูกโบและตกแต่ง
ให้สวยงาม

การประดิษฐ์พวงกุญแจปลาดาวจากผ้าลายไทย

วัสดุอุปกรณ์

1. ผ้าลายไทย
2. ใยโพลีเอสเตอร์
3. ไหม
4. ปอมปอมสีขาว
5. เข็ม ด้าย

ขั้นตอนการประดิษฐ์พวงกุญแจปลาดาว

1. ใช้ผ้าฝ้ายขนาด 12×12 นิ้ว จำนวน 2 ชิ้น

2. วางผ้าด้านถูกประกบกัน และวางแบบตัดด้านบน ใช้ปากกาเขียนผ้าวาดตามแบบ

3. ใช้เข็มหมุดกลัดผ้า 2 ชิ้นให้ติดกัน ก่อนเย็บใส่เชือกที่จะติดกับพวงกุญแจไว้ตรงปลายปลาดาว ใช้จักรเย็บตามแบบ เว้นช่องไว้กลับตะเข็บกว้างประมาณ 2 นิ้วตรงด้านข้าง

4. ตัดริมผ้าให้เหลือกว้างประมาณ 1 เซนติเมตร บากตรงมุม แล้วกลับตะเข็บ

5. ใส่ใยโพลีเอสเตอร์จนเต็ม

6. สอยซ่อนด้ายปิดช่องที่ใส่ใยโพลีเอสเตอร์

การประดิษฐ์พวงกุญแจปลาดาวจากผ้าลายไทย (ต่อ)

7. ใช้ไหมสีดำ เย็บตรึงระหว่างช่องเข้าหาจุดศูนย์กลางให้เป็นร่อง

8. เย็บตรึงระหว่างช่องทุกช่อง เย็บตรึงเข้าหาจุดศูนย์กลาง

9. นำปอมปอมสีขาวมาเย็บเนาติดตรงกลางทั้ง 2 ด้าน และนำปอมปอมสีขาวมาเย็บสอยติดตรงปลายยอดของปลาดาวและนำพวงกุญแจมาติด ตกแต่งด้วยปอมปอม และลูกปัดไม้

การประดิษฐ์พวงกุญแจปลาจากผ้าลายไทย

วัสดุอุปกรณ์

1. ผ้าลายไทย
2. โปลีสเตอร์
3. ไหม
4. ตาปลา
5. เข็ม ด้าย

ขั้นตอนการประดิษฐ์พวงกุญแจปลา

1. ใช้ผ้าฝ่ายขนาด 10×6 นิ้ว จำนวน 2 ชิ้น

2. วางผ้าด้านถูกปะกบกัน และวางแบบตัดด้านบน ใช้ปากกาเขียนผ้าวาดตามแบบ

3. ใช้เข็มหมุดกลัดผ้า 2 ชิ้นให้ติดกันใช้จักรเย็บตามแบบ ก่อนเย็บให้ใส่เชือกที่จะติดกับพวงกุญแจไว้ตรงปากปลา

4. เว้นช่องไว้กลับตะเข็บกว้างประมาณ 2 นิ้วตรงด้านท้องปลา

5. ตัดริมผ้าห่างจากตะเข็บที่เย็บไว้ประมาณ 1 เซนติเมตร ใช้กรรไกรบากตรงรอยหยักของหางปลา

6. กลับตะเข็บด้านหางปลาออกมาก่อน โดยใช้ไม้ตะเกียบช่วยดันออกมา

การประดิษฐ์พวงกุญแจปลาจากผ้าลายไทย (ต่อ)

7. ลักษณะของปลาที่กลับ
ตะเข็บแล้ว

8. ใส่ใยโพลีเอสเตอร์จนเต็ม

9. สอยช่อนด้ายปิดช่องที่ใส่ใย
โพลีเอสเตอร์

10. ร้อยลูกปัดไม้ใส่เชือก ใช้
ไหมปักเป็นปากปลา และใช้
กาวติดตาสำเร็จ

11. ใช้ปากปลายที่หางปลาดึง
ภาพ ทั้ง 2 ด้าน

12. นำพวงกุญแจมาติด ตกแต่ง
ด้วยปอมปอม และลูกปัดไม้

การประดิษฐ์ตุ๊กตาปลาโลมาจากผ้าลายไทย

วัสดุอุปกรณ์

1. ผ้าลายไทย
2. โยโฟลีสเตอร์
3. ไหม
4. ตาปลา
5. เข็ม ด้าย

ขั้นตอนการประดิษฐ์ตุ๊กตาปลาโลมา

1. ใช้ผ้าฝ่ายขนาด 10×10 นิ้ว จำนวน 2 ชิ้น

2. วางผ้าม้วนถูกปะกบกัน และวางแบบตัดด้านบน ใช้ปากกาเขียนผ้าวาดตามแบบ

3. ใช้เข็มหมุดกลัดผ้า 2 ชิ้นให้ติดกันใช้จักรเย็บตามแบบ เว้นช่องไว้กลับตะเข็บกว้างประมาณ 2 นิ้ว ตรงด้านท้องปลา

4. ตัดริมผ้าห่างจากตะเข็บที่เย็บไว้ประมาณ 1 เซนติเมตร ใช้กรรไกรบากตรงรอยหยักของหางปลา กลับตะเข็บโดยใช้ตะเกียบ

5. กลับตะเข็บด้านหางปลา ออกมาก่อน โดยใช้ไม้ตะเกียบช่วยดันออกมา

6. ลักษณะของปลาที่กลับตะเข็บแล้ว

การประดิษฐ์ตุ๊กตาปลาโลมาจากผ้าลายไทย (ต่อ)

7. ใส่ใยโพลีเอสเตอร์ จนเต็ม

8. สอยซ่อนด้ายปิดช่องที่ใส่ใยโพลีเอสเตอร์

9. ปีกลายที่ปาก ครีบล้างดังภาพ ทั้ง 2 ด้าน

10. ใช้ปีกปีกลายที่หางปลาดังภาพ ทั้ง 2 ด้าน

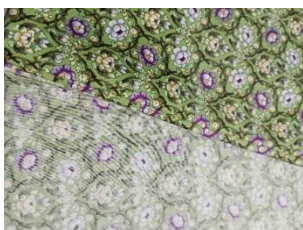
10. ใช้กาวติดตาสำเร็จ

การประดิษฐ์ตุ๊กตาหอยจากผ้าลายไทย

วัสดุอุปกรณ์

1. ผ้าลายไทย
2. โยโฟลีสเตอร์
3. ไหม
4. เข็ม ด้าย

ขั้นตอนการประดิษฐ์ตุ๊กตาหอย

1. ใช้ผ้าฝ่ายขนาด 15×15 นิ้ว จำนวน 2 ชิ้น
2. วางผ้านด้านถูกปะกบกัน และวางแบบตัดด้านบน ใช้ปากกาเขียนผ้าวาดตามแบบ
3. ใช้เข็มหมุดกลัดผ้า 2 ชิ้นให้ติดกัน ใช้จักรเย็บตามแบบ เว้นช่องไว้กลับตะเข็บกว้างประมาณ 2 นิ้วตรงข้างหอย ตัดริมผ้าห่างจากตะเข็บที่เย็บไว้ประมาณ 1 เซนติเมตร ใช้กรรไกรบากตรงรอยหยักของหอย

4. กลับตะเข็บโดยใช้ตะเกียบ
5. กลับตะเข็บด้านล่างหอยออกมาก่อน โดยใช้ไม้ตะเกียบช่วยดันออกมา
6. ลักษณะของหอยที่กลับตะเข็บแล้ว

การประดิษฐ์ตุ๊กตาหอยจากผ้าลายไทย (ต่อ)

7. ใส่ใยโพลีเอสเตอร์ จนเต็ม

8. สอยซ่อนด้ายปิดช่องที่ใส่ใยโพลีเอสเตอร์

9. ปักลายเส้นตรงดังภาพทั้ง 2 ด้าน

ภาคผนวก ค

ภาพกิจกรรมการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์

การถ่ายทอดเทคโนโลยีการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านงานประดิษฐ์ให้กับผู้สูงอายุชุมชน
บ้านห้วยทรายใต้ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 28 - 30 พฤษภาคม 2568

งานมาลัย

งานเครื่องหอม

งานประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น

งานประดิษฐ์จากผ้า

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายศักรินทร์ หงส์รัตนวรกิจ

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr.Sakarin Hongrattanavorakit

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์

หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร

และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศูนย์โชติเวช

168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวรชัยยบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0-2665-3777 ต่อ 5653

โทรสาร 0-2665-3800

E-mail Sakkarin.ho@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

กศ.บ. (คหกรรมศาสตร์) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช

คศ.ม. (คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ สาขาวิชาสังคมวิทยา กลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวสุกัญญา จันทกุล

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Sukunya Chantakul

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 7

หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร

และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศูนย์โชติเวช

168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวรชัยยบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0-2665-3777 ต่อ 5653

โทรสาร 0-2665-3800

E-mail Sukunya.cha@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

คศ.บ. (คหกรรมศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คศ.ม. (สาขาการพัฒนาคอครัวและสังคม) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ สาขาวิชาสังคมวิทยา กลุ่มวิชาภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประวัติย่อผู้วิจัย (ต่อ)

3. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายขจร อิศราสุชีพ

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr.Khajon Aitsarasuchip

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร

และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศูนย์โชนิตเวท

168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวรราชพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0-2665-3777 ต่อ 5653

โทรสาร 0 -2665-3800

E-mail Khajon.A@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

ศศ.บ (คหกรรมศาสตร์) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศูนย์โชนิตเวท

ศศ.ม (คหกรรมศาสตร์) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศูนย์โชนิตเวท

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ สาขาวิชาสังคมวิทยา กลุ่มวิชาภูมิปัญญาท้องถิ่น

4. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) อาจารย์ ดร.สุชีรา ผ่องใส

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss. Suchera Phongsai

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร

และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศูนย์โชนิตเวท

168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวรราชพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0-2665-3777 ต่อ 5653

โทรสาร 0 -2665-3800 E-mail sucheera.p@rmutp.ac.th

ประวัติการศึกษา

ศศ.บ (คหกรรมศาสตร์) การศึกษามัธยมศึกษา (ศิลปศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศศ.ม (คหกรรมศาสตร์) การศึกษามัธยมศึกษา (ศิลปศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปร.ด. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วัฒนธรรมศึกษา)

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ สาขาวิชาสังคมวิทยา กลุ่มวิชาภูมิปัญญาท้องถิ่น